

Oljefokus: UiT innfører nye studieretninger,

men ikke alle er like begeistret for dette fokuset i nordområdene

side 12-13

FOTO: SALLY ROSENDAHL



STUDENTER MOT EU NEKTET ADGANG:
FIKK IKKE LOV TIL Å HA STAND, MENS STATOIL FÅR ALLE PRIVILEGIER

SIDE 6-7



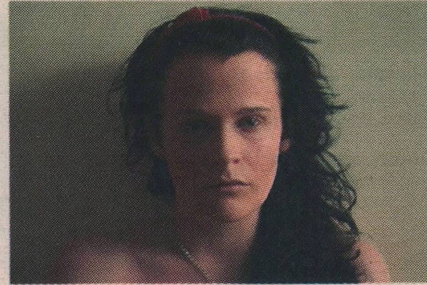
ÅPNING AV DE NYE STUDENTHUSENE:
TOPP-STANDARD BRAKKER BYGD OPP PÅ REKORDTID

SIDE 8



Dykking ovenfor polarsirkelen:
mer gøy enn du har tenkt noen gang

SIDE 18



PORTRETT: UTROPIAS EKSKLUSIVINTERVJU MED FOTOGRAF GURO STORSKJÆR

SIDE 24

Ileder

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO



Skitne penger?

En stor sak i denne utgaven er oljeindustri. Det finnes ikke noe annet tema i Norge som skaper så mange motstridende emosjoner. På en side ble Norges moderne velferd bygget takket for oljepengene. På den andre siden har vi miljøvernsgupper og privatpersoner som motsetter oljeindustrien. De mener at utviklingen i dette området er skadelig for miljøet og at fordelene ikke overgår ulempene ved boring.

I de siste årene har oljetemaet blitt mer og mer aktuell i Nord-Norge. Etter at Statoil fant enorme mengder av olje i Barentshavet begynte oljefeber for alvor. Flere arrangementer knyttet til oljeindustrien foregikk, for eksempel Snu Norge-kampanje og petroleumsdagen, den 3. oktober 2012. Nå har Universitetsstyret inkludert etablering av Nasjonalt senter for petroleumsvirksomhet i Arktis og etablering av olje-relaterte studieprogrammer.

Mens universitetsledelse understreker viktigheten av satsning på oljeindustri, finnes det flere blant UiT studentene som ikke deler ledelse sin mening. Nettopp denne høsten skrev AU i sitt arbeidsprogram: "Studentdemokratiet vil arbeide for at oljenæringens interesser ikke blir styrende for universitetet..." Det finnes også grupper som motstår oljesatsning på en enda sterkere måte, som det lokale miljøvernsguppe, Davvin.

Selvsagt har oljeboring store miljøkonsekvenser og alle de ulempene må tas hensyn til når en etablering av en ny oljeprovins vurderes. Det virker uansett som om noen glemte om oljens viktighet i utforming av Norge som velferdsstaten. Den samme rikdommen gjør det mulig for Norge å dele i mengden av humanitærhjelp.

Derfor er det etter min mening litt naivt om en ser oljeindustrien bare som en skurk. Det er som om en benekter alle de årene av sosial velferd i Norge. Hvordan ville Norge sett ut uten den store pengeinjeksjonen på syttitallene?

Jeg prøver ikke å beskytte oljeindustrien eller å kåre den til en helt. Jeg syns bare at det heller ikke er rettferdig å kåre den til en skurk. At universitetsstyre vil fokusere på studieprogrammer knyttet til oljeindustrien er heller ikke ondsinnet. Det er olje som er verdens største energikilde nå til dags, samtidig som er det også en av Norges største inntektskilder.

Det er avgjørende og både finne fornybare alternativer til olje og et alternativ til oljeboring. Før det skjer, kan vi ikke bare «slå av oljekranen». Skal vi importere den fra Midtøsten? Det er heller ikke en etisk løsning.



Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
ILONA URBÁROVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG**
ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Oversikt

Nyheter

side 4

Phantom Buildings	side 4
Studenter mot EU nektet adgang	side 6
Container student housing finally opens	side 8
Uit Lav på liste	side 9
US elections broadcasted in Driv	side 10
Interview with head of Belarussian student organization	side 11
Oljefokus	side 12
Esperanto Club	side 14
Samfunnsspalten	side 14

Meninger

side 15

Kommentar	side 15
Lesserinlegg	side 15

Sport

side 18

Dykke eller dykke ikke?	side 18
Hitchhiking in Northern Norway	side 19
Terrensykling i Tromsø	side 20

Kultur

side 22

Ny blues klubb i Tromsø	side 22
Samefest	side 22
Filosofiske samtaler	side 23
Portrett: Guro Storskjær	side 24
Polar Fokus	side 25
Musikk	
Konserter	side 25
Metal Page	side 28
CD Anmeldelser	side 29
Kunst	
Kunst anmeldelser	side 30
Kunst på Campus	side 30
Film	
VT Spalten	side 31
Film Kamp	side 31
Film anmeldelser: Liv og Ingmar	side 31
Teater	
Glassmenasjeriet	side 32
Jorggahallan	side 32
Spill	side 33
Bøker	side 33

Underholdning

side 34

Kjemi	side 34
Mat	side 34
Kulturredaktøren anbefaler	side 34
Humor	side 35



Bildespesial: "Norway in Global Eyes" - Photo Contest by ISU



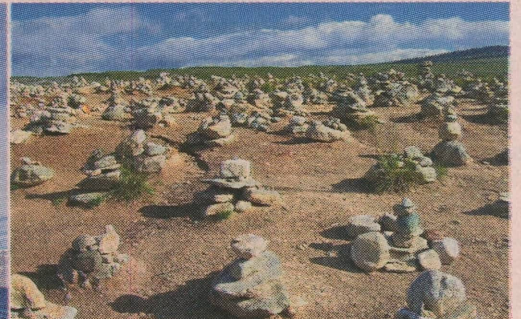
Spirit of Norway

'VALGFRIHET' BY MARK D.S. VOLDHART - 1ST PLACE IN CATEGORY 'SPIRIT OF NORWAY'

'OLD TROLL'S WANDERING' BY HELLGA - 2ND PLACE IN CATEGORY 'SPIRIT OF NORWAY'



Landscape

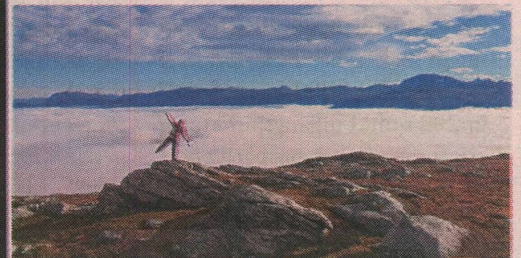


'SVALBARD' BY GEMA LOPEZ MUNOZ - 1ST PLACE IN CATEGORY 'LANDSCAPE'

'SOME PEOPLE HAVE TOO MUCH SPARE TIME' BY TINA KOCH - 3RD/4TH PLACE IN CATEGORY 'SPIRIT OF NORWAY'



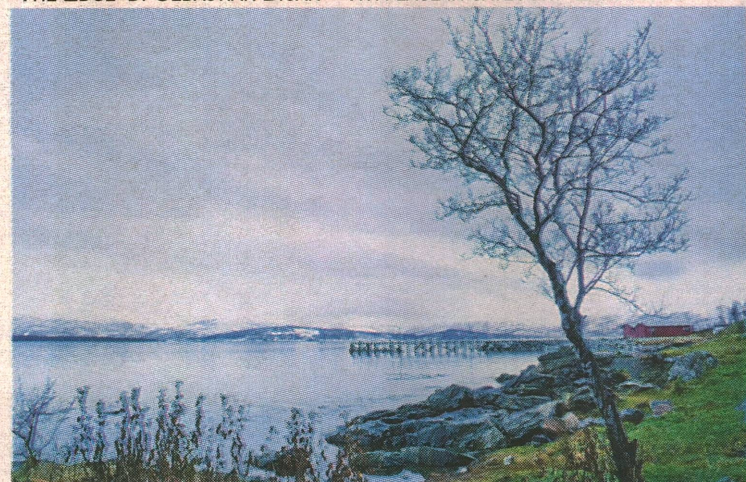
'THE EDGE' BY SEBASTIAN BICAN - 4TH PLACE IN CATEGORY 'LANDSCAPE'



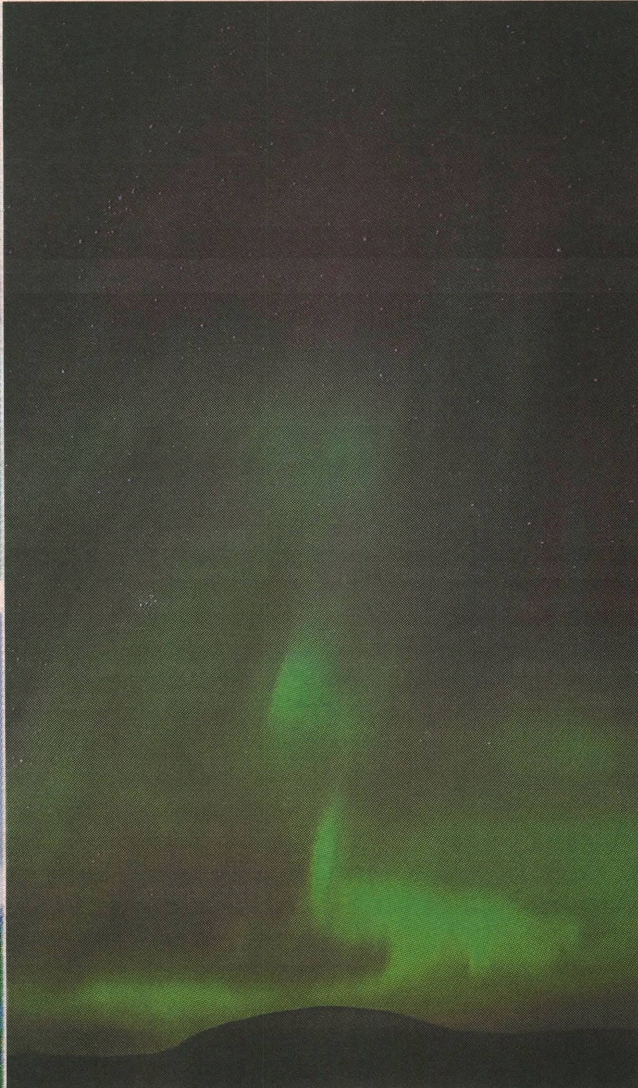
'IN BALANCE' BY FABIAN WEIPERT - 3RD/4TH PLACE IN CATEGORY 'SPIRIT OF NORWAY'



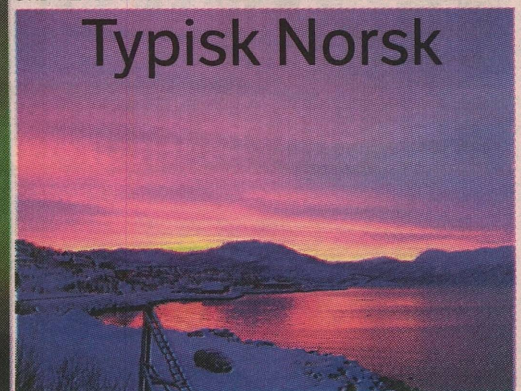
'ENTROPY' BY EWA PYTLARCZYK - 3RD PLACE IN CATEGORY 'LANDSCAPE'



'LONELY TREE' BY ASIA CHERNOVA - 5TH PLACE IN CATEGORY 'LANDSCAPE'



'ARCTIC PRINCESS' BY PHILIPPE PLAGA - 2ND PLACE IN CATEGORY 'LANDSCAPE'



Typisk Norsk

'THE SUN IS FINALLY BACK' BY TINA KOCH - 1ST PLACE IN CATEGORY 'TYPISK NORSK'

UiT som en selvforsynt bydel

Fantome bygg, hoteller, studenthus på campus, butikker, restauranter... UiT er ikke ferdig med å vokse.



ERLAND LOSO, LEDER FOR AVD. FOR BYGG OG EIENDOM

FOTO: CAMERON THOMPSON

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

I utgave 10, 2011, skrev Utopia en artikkel om teknologibygget. Et nytt bygg som ble satt i gang dette semesteret med planlagt ferdigstillelse til semesterstart 2014. Men fremtiden kan by på mye mer, sier bygg- og eiendomsdirektør Erland Loso.

UNN får nytt pasienthotell

Sykehuset har nylig fått finansiering til å bygge et nytt pasienthotell. Det finnes allerede et utkast av utformingen fra NaarudStokkeWiig arkitekter.

– Det skal bli bygd et helt nytt element bak sykehuset, forklarer Loso. Det skal bli et høyhus med over 200 rom. I utgangspunktet er dette for pasienter og pårørende, men jeg vil anta at disse kan være tilgjengelige for andre dersom det ikke er fullt belegg. Slik er det med andre pasienthotell.

Han er allikevel ikke sikker på akkurat når de skal begynne å bygge eller hvor lang tid det kommer til å ta å gjennomføre prosjektet.

– Men skjønner jeg det riktig så er det sannsynligvis byggestart rundt 2014. De begynner å bygge omtrent når vi er ferdig her [med MH-bygget]. Kanskje litt tidligere. Vi kan anta at i de neste fire årene blir området ved teknologibygget og litt nordover, hvor pasienthotellet reiser seg, en byggeplass. Dette vil nok merkes.

Studenthus galore!

Selv om mange er fornøyd med å få penger til teknologibygget, var det ikke nok penger til å begynne på andre byggeprosjekter på campus. UiT prioriterer byggetrinn for medisinstudiet, mens planen for lærerutdanningsbygg avventer penger fra staten. Samtidig er ikke alt avhengig av regjeringen.

Breivang (gamle husmorskolen) ble kjøpt av UiT for noen år siden. Denne er i ferd med å bli renoveret og finansiert av UiT.

– Bygget står som et tomt skall nå, men vi planlegger å utvikle det videre. Breivang blir et flott, fremtidsrettet bygg med undervisningsrom og kontorplasser. Det vil være et viktig bidrag til å løse den kontinuerlige plassmangelen, sier Loso.

– Vi bygger på to etasjer på «70-tallsfløya» og renoverer resten av bygget. Nå er det bare skallet som står der.

Imidlertid er det litt usikkerhet i forhold til penger.

– Vi vet ikke hva den totale kostnaden blir, men vi er i en prosess for å lande dette, forklarer han. Det er avhenger om vi bl.a. har mulighet for å legge inn en gang- og sykkelbru over Tverrforbindelsen.

Avd. for Bygg og Eiendom har ferdigstilt et forprosjekt som beskriver hvordan bygget kan bli. Hvis universitetsdirektør og universitetsstyret godkjenner dette prosjektet, betyr det at renoveringen skal koste ca 150 millioner kroner.

Hvis alt går bra, sier Loso at,

– Breivang kan bli ferdig om ca. 3 år.

Men det er ikke de eneste studenthusene som ble planlagt.

– SiTo har fått en tomt fra UiT [avd. for bygg og eiendom] langs Hansine Hansens vei til bygging av nye studenthybler, utdyper Loso.

Der kan 300 studenter bo når det er ferdig, forhåpentligvis innen tre år dersom SiTo får finansiering, og reguleringsplanen blir godkjent.

– Slik jeg har forstått, har SiTo

søkt om finansiering av dette gjennom Kunnskapsdepartementet, sier Loso.

Men dette er ikke alt. UiT vil også vurdere å bygge boliger for egne ansatte i tilknytning til dette område. Dette vil dreie seg om ansatte som er her i en kortere periode

Er du redd for fantomer?

UiT har arealer nok til en ekspansjon for de neste 50 år. Særlig når det sammenliknes med bl.a. UiO og UiB, har UiT masse tomrom som kan utvikles.

– Universitetets eiendom i Breivika er rundt 1000 mål og i tillegg har vi omtrent halvparten i reserve. Vi er veldig heldige og vi kan bygge ut dersom det er midler til dette, avdekker Loso.

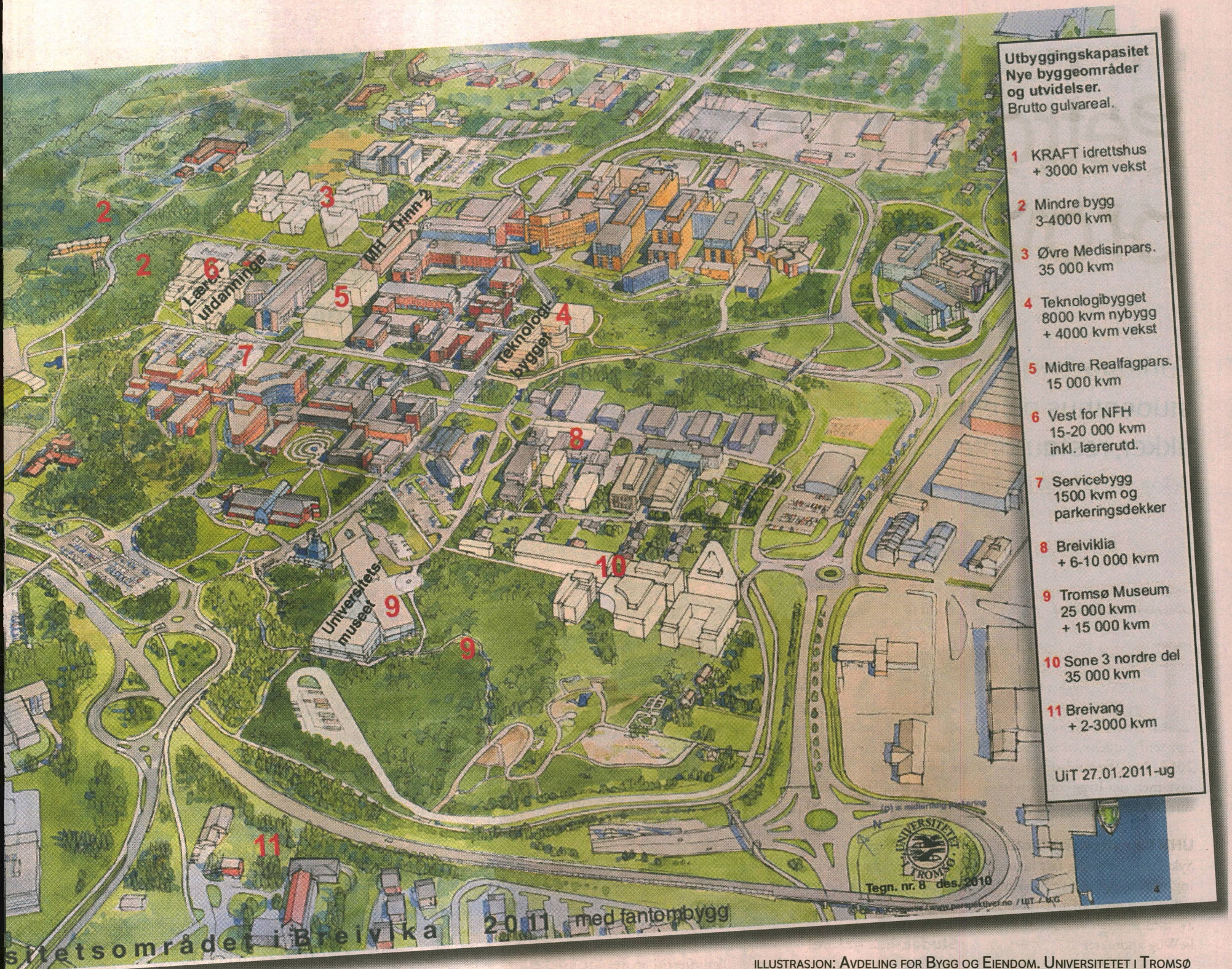
VERDENSTEATRET

K I N O

BEASTS OF THE SOUTHERN WILD

VERDENSTEATRET – KINO OG FORSAMLINGSKAMPEN SIDEN 1916

Se www.verdensteatret.no for hele månedens program. Følg oss på Facebook!



Utbyggingskapasitet
Nye byggeområder
og utvidelser.
Brutto gulvareal.

- 1 KRAFT idrettshus
+ 3000 kvm vekst
- 2 Mindre bygg
3-4000 kvm
- 3 Øvre Medisinpars.
35 000 kvm
- 4 Teknologibygget
8000 kvm nybygg
+ 4000 kvm vekst
- 5 Midtre Realfagpars.
15 000 kvm
- 6 Vest for NFH
15-20 000 kvm
inkl. lærerutd.
- 7 Servicebygg
1500 kvm og
parkeringsdekker
- 8 Breiviklia
+ 6-10 000 kvm
- 9 Tromsø Museum
25 000 kvm
+ 15 000 kvm
- 10 Sone 3 nordre del
35 000 kvm
- 11 Breivang
+ 2-3000 kvm

UiT 27.01.2011-ug

ILLUSTRASJON: AVDELING FOR BYGG OG EIENDOM, UNIVERSITETET I TROMSØ

Det betyr også at UiT eier området som står på begge sider av Hansine Hansen vei inkludert Lillevannet. Kapasitet til å utbygge er ikke et problem for UiT. Faktisk er spørsmålet: hva kan man gjøre med massevis av tomrom? Svaret: fantome bygg.

– Vi har ca 200.000 kvadratmeter igjen som vi kan bygge på [på campus], angir Loso. Og det handler bare om penger. Loso legger til,

– I tillegg kan vi jo bygge i høyden [på eksisterende bygg].

Som følge har UiT planlagt og skissert bygg på campus-kartet som kan bygges en gang i fremtiden når det er behov for dem: fantome bygg. Per dags dato er det ingen funksjoner knyttet til dem. De kan bli hva som helst avhengig av hva UiT trenger.

– Ideen er å ha en plan og å være klar[...]. En annen ting, hvis du ser på studentøkningen, går det én vei.

Han mener at spørsmålet ikke er hvis vi kommer til å trenge slike bygg, men når. UiT er i hvert fall forberedt når tiden er inne for nye bygg.

Velkommen til bydel UiT. Populasjon: Studenter

Alt som skjer på campus har et bestemt mål. Et åpenbart element som mangler på UiT, dersom en ser på de klassiske amerikanske modellene, er «student housing» eller ansatte som bor i umiddelbar nærhet. Økt befolkningsvekt på Tromsøya og vanskeligere boligsituasjon kan bidra til å endre på dette.

– At SiTø nå har satt opp 176 enheter på Campus kan være en test, avdekket Loso. Hvis det fungerer, vil det være interessant i vurderingen om å ha faste boliger der slik som universiteter i USA.

I tillegg forklarer Loso, – Alle ting tyder på at Breivika kommer til å vokse og blir en synlig bydel i byen og vi

må tenke på funksjoner knyttet til det.

Han utdypet videre at det ikke er utenkelig at UiT i fremtiden kan få både restauranter og butikker på campus. Ikke nødvendigvis drevet av studentsamskipnaden. ...

... Og tunneller til sentrum!

Først og fremst er denne muligheten langt fram i tid, men det er noe som uformelt har blitt diskutert mellom universitetet og kommunen.

Ifølge Loso, er allerede parkeringsplasser på campus et etablert og stadig voksende problem. Arealene er for små og med stadig økning av studenter, blir det bare enda verre.

– Tanken (med tunnelen) er: hva gjør vi med bilene? Avgiftsparkering i bakken får dem bort. Hvis man først lager et hull i bakken (for alle biler), så kan det være starten på en tunnel til sentrum.

– [Og med en tunnel mellom UiT og sentrum], skal det minske biltrafikk samt buss hyppigheten oppå bakken, noe som Loso forklarer er en god ide fordi at noen veier som brukes av busser er veldig trange og egner seg ikke så bra til busstrafikk.

Slike prosjekter skal imidlertid ikke komme i gang med det første, men det gir et innblikk i hvordan universitetet planlegger å transformere seg i løpet av de kommende årene, som en reaksjon på stadig økning av studenter.



PASIENTHOTELLET VISES IKKE PÅ CAMPUSKARTET, MEN ER INKLUDERT I DENNE MODELLEN (PÅ ADMINISTRASJONSBYGGET).

Petroleumsdagen provoserer



KATRINE BLOM

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Miljøgruppa Davvin blir provosert av det de kaller for hallelujastemning på Petroleumsdagen.

TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

– Hele Petroleumsdagen var en eneste stor oljefest. Det var den reneste halleluja-stemning. Det var ikke lagt opp til et eneste kritisk spørsmål, noe som gjør meg kjempeprovosert, uttrykker leder Katrine Blom.

Petroleumsdagen som blir arrangert av UiT i samarbeid med oljesektoren skal gi studenter innblikk i de mulighetene som åpner seg når olje- og gassindustrien beveger seg nordover, ifølge deres egne nettsider. Men Davvin reagerer på et ensidig fokus.

– Studentene som ikke var på arrangementet ble stengt ute fra kantina, noe jeg opplever som rimelig frekt, uttrykker Einarsson. Det virker som om UiT allerede

har bestemt vår fremtid. Hvor er festen for vindkraft, spør han. Vi har ikke sett den i år. Dette er olje-propaganda. Det var ikke et faglig arrangement. Det var en oljefest, er de to miljøengasjerte studentene enige om.

UiT må ta konsekvensene

Davvin mener UiT må ta konsekvensene og endre sine "Verdier og etiske retningslinjer" på nettsidene. Der står det at man ønsker en uavhengig og kritisk vinkling på det man foretar seg.

– UiT får innrømme at vi er en institusjon med fokus på profitbaserte studier med formålet å bidra til økonomisk vekst. Dette er en utdanningsinstitusjon, ikke et kjøpesenter, raser nestleder Einarsson. Det er veldig trist og tragisk at universitetsledelsen tillater en slik fremferd, sier han.

Davvin ser behovet for kompetanse hvis staten Norge har interesse av å ha oljeboring i nord og utenfor kysten her, men etterlyser en langt større kritisk vinkling. De spør også om idealet om kunnskap for kunnskapens skyld er forsvunnet ved UiT.

De ønsker å se at fornybar energitviking blir noe man fokuserer på i ingeniørstudiet i mye større grad. Og at de selskapene som holder på med fornybar energi skal få en sjanse til å komme hit, selv om de ikke står like sterkt økonomisk.

– Hvis UiT ønsker å være en profitgenererende affære, så er vel det greit nok, men det er da en mer fornuftig langsiktig investering å satse på fornybar energi-kompetanse enn olje, sier Einarsson.

Studentorganisasjonen Studenter mot EU ble nektet å stå med informasjonsstand og reklamere for sitt synspunkt av UiT-ledelsen, mens Statoil fikk innpass.

TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

– Vi fikk blankt nei til å ha stand utenfor hovedkantina, sier Marit Jul Overrein fra Studenter mot EU. – Vi fikk heller ikke lov til å sette opp et stativ med debattmagasinet Premiss.

Det var forrige semester at Studenter mot EU fikk det overraskende svaret fra UiT-ledelsen. Kommunikasjonsdirektør Asbjørn Bartnes begrunnet avslaget med at UiT kan "dessverre ikke gi slik tillatelse. Det er etablert praksis ved UiT at vi ikke åpner for kommersielle aktører og politiske organisasjoner på campus".

Hyklersk

Miljøgruppa Davvin mener det er regelrett hyklersk at universitetet nekter Studenter mot EU adgang, men derimot åpner for Statoils 40-årsfeiring.

– At Studenter mot EU fikk blankt nei, mens Statoil fikk lov til å ha fest, er så partisk at det gjør vondt i sjæla. – Harald Einarsson, nestleder miljøgruppa på Davvin

Einarsson reagerer også på det han mener er å smiske seg inn på studentene og tar sterkt avstand fra å stenge av studentenes egne områder som er avgrensa for akademisk aktivitet.

– Det er ingen som stiller spørsmål når de har kjeften full av gratis tapas sponsa av Statoil og hører på Admiral P som rocker på scenen, sier han oppgitt.

Hvorfor ikke debatt?

– Hvorfor skal det være så vanskelig å få til politisk debatt på campus, spør Ragni Stene fra Studenter mot EU. Deres arrangement "EU får fredsprisen – fortjent eller ikke?" må nå holdes på rom C-1007 på SVHUM, hvor oppsatte piler må tas i bruk for å lede folk riktig vei.

– Vi fikk ikke lov til å holde det i Bazinga og føler de aktuelle debattene blir skjøvet helt ut til siden av universitetet, sier hun. – Hvorfor i all verden kan ikke UiT tåle å ha politisk debatt på campus?

– Hva gjør egentlig en Statoil 40-årsfeiring på universitetet? Hva har det med Universitetet å gjøre, spør nestleder Harald Einarsson. – At Studenter mot EU fikk blankt nei, mens Statoil fikk lov til å ha fest, er så partisk at det gjør vondt i sjæla, sier han.

Både hun og Overrein fra Studenter mot EU mener universitetet er det mest naturlige stedet for meningsutveksling. De opplever UiT som et sted som oppfordrer til et politisk- og samfunnsengasjement, og synes det er merkelig at man ikke får promotere det.



TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Kommunikasjonsdirektør ved UiT, Asbjørn Bartnes, innrømmer at Studenter mot EU har vært et grensetilfelle som kan ha blitt offer for at den etablerte

Kan ha bl

praksisen om konsekvent å nekte kommersielle og politiske aktører å ha arrangement på campus. Han innrømmer at den etablerte praksisen ikke alltid er godt nok grunnlag for å skille mellom organisasjoner som får lov og ikke får lov.

– Vi har utrolig mange henvendel-

Studenter mot EU ble nektet adgang



MARIT OVERREIN OG RAGNI STENE FRA STUDENTER MOT EU BLE NEKTET ADGANG.

HARALD EINARSSON, NESTLEDER MILJØGRUPPA DAVVIN, KALLER UiTs PRAKSIS HYKLETSK. FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

– Det oppleves som å bli satt kjepper i hulene for når det skal være så vanskelig, sier de og poengterer at dette er et debattarrangement hvor også Europeisk ungdom er invitert.

De synes også det er merkelig at Statoil får lov til å legge ut reklame for sitt arrangement på alle bordene i kantina når de blir ansett som noen av de mest kommersielle. Flyerne som var oppsatt på bordene viste ingen ting om samarbeidet med UiT, men var en ren Statoil-reklame.

Kjøpt av Statoil

Studenter mot EU og Davvin synes begge det er mistenkelig at Statoil får så lett innpass på

campus og spør om ikke UiT er partiske i saken.

– Hvorfor skal det være lettere for Statoil å få innpass enn en studentorganisasjon?

– Marit Jul Overrein, Studenter mot EU

– Man tenker at de er litt kjøpt av Statoil, sier Overrein og lurer på om det finnes et samarbeid mellom Statoil og universitetet. Hun mener samtidig ikke det er feil å åpne for andre kommersielle aktører på campus.

– Det er et firkanta system, hvor små nyanseforskjeller avgjør om man får lov eller ikke. Det virker tilfeldig at det var oss som ikke fikk lov. Hadde vi kanskje formulert oss på en annen måte så hadde vi fått lov, sier hun.

Hun synes det er veldig pussig at Statoil får lov, men ikke de. Det blir veldig unaturlig, sier hun.

– At de har fått lov og vi har ikke fått lov, får en til å tenke at det er mye penger inni bildet. Hvorfor skal det være lettere for Statoil å få innpass enn en studentorganisasjon? Vi ser begrunnelsen, men skjønner ikke hvorfor, sier hun.

Dette er saken

• Studenter mot EU ble nektet å ha infostand utenfor hovedkantina. De fikk heller ikke sette opp stativ med debattmagasinet Premiss.

• UiT-ledelsen begrunner avslaget med at de "ikke åpner for kommersielle aktører og politiske organisasjoner på campus".

• Statoil fikk lov til å bruke hele hovedkantina til feiring av sitt 40-års jubileum, samt anbringe store reklameposters og flyers ved bordene.

• Miljøgruppa Davvin kaller UiTs praksis for hyklersk.

et offer

UiT innrømmer at Studenter mot EU kan ha blitt et offer for UiTs praksis. Dessuten var Statoilreklame en glipp.

ser fra aktører som ønsker å bruke vår campus. Derfor har det utviklet seg en praksis hvor vi konsekvent sier nei til kommersielle og politiske aktører. Hadde vi sagt ja til alle, hadde vi hatt et kjempeproblem. Studenter er en utrolig attraktiv målgruppe, sier Bartnes.

– Statoil fikk lov til å reklamere for

sitt arrangement på vår campus, slik Kunnskapsparken Helgeland og andre arbeidsgiveraktører får lov til. Men de fikk ikke lov til å henge opp reklame for seg selv. Der har det skjedd en glipp, innrømmer han.

Nye retningslinjer

For å unngå denne type situasjo-

ner har universitetsledelsen nå bestemt seg for å lage retningslinjer for all type aktivitet på campus.

– Vi ønsker velkommen denne debatten om hvem som skal få lov, og hvem ønsker vi å si nei til? For å unngå forskjellsbehandling som dessverre skjer når vi ikke har retningslinjer, sier Bartnes.

Ønsker Petroleumsdager

Bartnes sier at Statoils 40-årsdag og Petroleumsdagene blir arrangert etter studentenes eget ønske. Tilbakemeldingen er entydig fra UiTs kandidatundersøkelse. Studenter ønsker kontakt til næringslivet og fremtidige arbeidsgivere.

– Dette er veldig populære ar-

angement blant studentene våre. Derfor legger vi til rette for arbeidslivsdag, petroleumsdag og bedriftspresentasjoner, sier han.

Bartnes ønsker ikke å kommentere Davvins påstand om at UiT ikke er politisk kritisk til olje- og gassvirksomhet.

Opening of new students houses in Breivika



THE UiT ADMINISTRATION, SiTo, AND STUDENTS CELEBRATE THE OPENING OF THE NEW STUDENT HOUSING

BILDER: KASIA MIKOLAJEWSKA

Hans Petter Kvaal, the head of SiTo talks about the temporary container buildings and further solutions for the housing crisis

DORIS SCHÄCHTER
DORIS.SCHAECHTER@GMX.DE

Until the middle of October about 60 students still lived in the old fire station in the centre of Tromsø. This was a result of a huge housing crisis this year.

As a reaction to this situation SiTo has built temporary student houses near the university campus. They consist of containers in which 176 students can live and were opened on Friday, October 19th.

Top standard containers

Even if they don't look typical from the outside they have a top standard from the inside, Kvaal explains.

Each inhabitant has his own bathroom and shares the kitchen with several other students. In addition a Mix convenience store will be opened nearby. The rent is 4000 kr per month, which includes heating and internet. This rent is higher than what students

pay in normal student housing because it is a special project.

– It is still affordable for students to pay this rent, says Kvaal.

SiTo had to rent these containers themselves and they lose money by renting them for 4000kr. SiTo can't rent it at a lower price. If they did, other rents or services would have to be made more expensive.

Built in a few weeks

Kvaal rejects the criticism that SiTo had worked too slowly to find a solution for the housing crisis. At the end of August he signed the contract for the houses and now they are ready :

– We were extremely fast by building them in six weeks, states Kvaal.

Future solutions—building ordinary houses

He is not pleased with the housing situation and feels really sorry for the students who had to live in the old fire station for two months.

– Our solutions might not be perfect



HANS PETTER KVAAL, THE HEAD OF SiTo



JARLE AARBAKKE, RECTOR OF UiT

but it is always better to do something than to do nothing, emphasises Kvaal.

By now all students have found a room and the fire station will be closed down.

Next year there is no possibility to let students live in the fire station again because another organisation will move in.

Kvaal wants to build new ordinary student houses: 500 in Tromsø and 60 in Svalbard.

Therefore SiTo applied for money from the state. There is a budget to build 1000 new student houses in whole Norway each year.

Kvaal hopes that about 100 to 150 houses can be built in one year, although this year he could get money for only 40 houses in Svalbard. If the government decides to give money for houses in Tromsø the first houses can be ready for the autumn semester 2014.

The biggest argument for Tromsø is that it has larger problems than other cities because there are only a few rooms available on the private market.

If it works out there will be enough places for all students in up to five years, which are cheaper than the temporary ones so that also international students can afford them. He hopes that next year it will be a little bit better than this year but 176 new rooms is definitely not enough.

Uit lavt på liste?



FOTO: TORBEIN KVIL GAMST

En del røster reiser seg fra de største avisene i Norge: norske universiteter havner på bunn! UiT på 335. plass!

FRANCESCO POGLIANO
FPO002@POST.UIT.NO

I følge rektor Jarle Aarbakke ble den verste artikkelen skrevet i Dagens Næringsliv. En student fra Tromsø lurte på om artikkelen hadde valgt det rette universitetet etter å ha sett rangeringa.

Større perspektiv

Aarbakke mener at for å kunne takle problemet må man ha et større perspektiv på hvor mange universiteter det finnes i verden.

– Det er et sted mellom ti og sytten tusen universiteter i verden. UiT er et av de fire norske universitetene som havner i de første 400. Vi er nr 43 i lista av de universitetene som er nyere enn 50 år. Bak oss der er mange store i USA.

Med et internasjonalt perspektiv, kan man si at Østens universite-

ter stiger, vest synker. UiT, når man måler de viktige tingene, stiger også. Det er likevel vanskelig å kunne konkurrere med Østens ressurser og muligheter, selv i verdens rikeste land.

Delt ansvar

– Vi er selvsagt delvis ansvarlig, svarer Aarbakke på spørsmål om det er universitetets eller statens ansvar for plasseringen.

Universitetet har ansvar for å bruke sine ressurser så best det kan og holde en viss fart.

– Vi gjør det bedre og bedre men for å ha en enda høyere fart må man ha mer infrastruktur, personal og penger, og der er staten ansvarlig.

Aarbakke tenker blant annet på det som ikke fikk plass i det nye statsbudsjettet, nemlig finansieringen av det nye MH-bygget (MHII)

Metodene

– Metodene som er brukt i rangeringa er ganske upresis og åpenbart ubalansert. Det er bortimot umulig å ha pålitelige mål på et aggregert nivå, dvs for hele institusjoner for undervisning, forskning og reputasjon, mener han.

Man må se på de målene som Times Higher Educations rangeringssystem bruker. Times publiserer sin årlige rangering av de beste universitetene i verden i begynnelsen av oktober. Ett av målene deres er for eksempel «sitater». Det teller 32,5% av hele poengsummen som avgjør posisjonen, men det er skikkelig ubalansert.

– I naturvitenskap siterer man hverandre hele tida, det samme skjer ikke i de humanistiske fagene, og i min forskningskarriere innen biomedisin har jeg erfart at amerikanske forskere siterer mye sjeldnere de europeiske enn om-

vendt, og det går ikke på kvalitet eller originalitet i forskningen, sier Aarbakke.

Det er a store problemer forbundet med målinger som teller så mye.

– Blant de dårlige metodene, er «rykte» det verste, og påpeker at det funker rett og slett ved å spørre akademikere rundt omkring i verden om de kjenner UiT.

Dårligst i Norden

Rangeringa setter UiT i 20. posisjon blant de 24 nordiske universitetene som får plass i topp 400;

– Jeg synes at UiT er langt mye viktigere enn vår plassering i slike undersøkelser. UiT er blant de viktigste i nord, både Umeås og Arkhangelsks universiteter (som er mye større enn Tromsø sitt, med ca. 30000 studenter hver) aktivt søker strategisk samarbeid med oss, sier rektoren og legger til at man dessverre ikke tar hensyn til regional betydning i rangeringa.

Ambivalent

På spørsmål om han bryr seg om disse rankingene, svarer Aarbakke:

– Som vitenskapsmann synes jeg at dette er bortimot tull.

Etter at han har lest innlegget i DN, er han likevel bekymret for at det kan sende gale signaler til blant annet fremtidige studenter.

– de som sitter musestille nå er de fire nye universitetene i Norge som ikke er med på de øverste 400 i rangeringa en gang, de ikke får dårlig reklame i DN: de er under radaren! Så absurd virker moderne journalistikk noen ganger.

Han mener at studentene ikke bør ombestemme seg på grunn av disse rangeringene eller være bekymret for jobb. Et eksamensbevis fra UiT står seg godt i hele verden. Han er bare virkelig bekymret i forhold til Times' rangering av en grunn: hvis den skremmer bort studenter på et helt sviktende grunnlag.

– UiT skal jobbe for å bli bedre og bedre, men av de riktige grunnene, ikke på grunn av rangeringa, avslutter Aarbakke.

American presidential elections at Driv

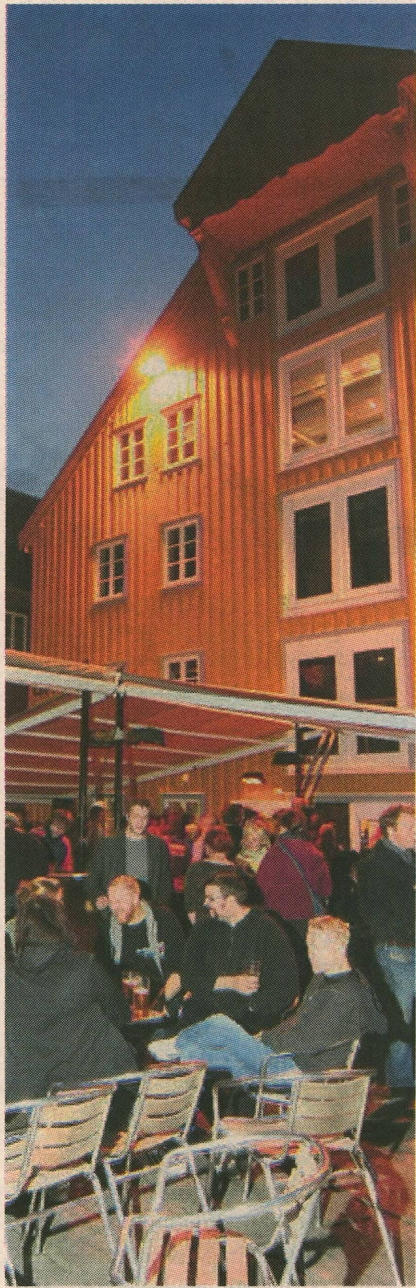


PHOTO: ARCHIVE



PHOTO: SALLY ROSENDAHL

Why would Driv, considered mostly as a student party house, organize a broadcast of the 2012 American presidential election?

ANTONINA CHOMICZ
TOSIACH@GMAIL.COM

Utopia spoke with the person in charge, Tone Rasmussen.

Utopia: Why did Driv come up with the idea of broadcasting the election in the first place?

Tone Rasmussen: We did it 4 years ago. We broadcasted the American presidential election and then we did the Norwegian election the last time. It's kind of a tradition. We feel we have to show students things that are current, things that we care about, that are important for students to know about and that many students do have an interest in.

Utopia: So you think it's somehow relevant for students in Tromsø?

Rasmussen: Absolutely.

Utopia: Do you assume it will attract much attention?

Rasmussen: We hope so. Of course the presidential election is very important for the entire world of politics, so we have to make something out of it. It's not something you can bypass quietly. Also we have quite a lot of English and American studies courses at the University. It will be relevant for those students especially, but also for the student body as a whole – if they're interested of course. And who doesn't want to know who the president of the United States is?

Utopia: That's very true, but why wasn't the Finnish presidential election broadcasted in February?

Rasmussen: That's a good question, really. I think the American election is so big and affects so many countries, including Norway. The Finnish election doesn't have so much impact on the world as a whole political community. Of course it is important, but no election is really as important as the hegemonic America. It would

be interesting to show the Finnish election, but I don't think that so many students would be drawn to it.

Utopia: Right, probably mostly Scandinavian students would like to follow the Finnish election, and with the American one, you want to aim at not only Norwegians but also students from the United States and the rest of the world?

Rasmussen: Well, we're showing the broadcast in Norwegian. We will have Laura Castor there; she's an English professor here at the university. She leads the English course 'American Presidential Election 2012' and she will do a little speech in the beginning and then answer questions in English, if anybody wants to ask something about how the election works, the electoral college and so forth.

Utopia: How do you want to solve the issue of the time-change? Elections in the US takes place during the night in Europe – so probably by the time you will

broadcast it, everybody will know the result already.

Rasmussen: We're showing the broadcast all through the night. We're starting at about 10, 11 in the evening and then we're showing it through the night and we don't close until we know who is the president, until we get the final result. We're planning two big screens and one small so that it is possible for everyone who wants to come and watch it. And if there's a big turnout, we'll open big areas and show it on bigger screens too.

Utopia: Aren't you afraid that gathering a big number of people with various political convictions might cause intense arguments between supporters of Romney and Obama, since both have some eager ones? Especially if American students show up.

Rasmussen: Of course but that would just be more interesting! As a whole I think that Norwegian students or pretty much entire Europe is secretly hoping Obama will win, because his politics is more similar to the European kind, and we've seen that the Republicans have moved very far to the right now, over the past four years after Bush stepped down as president. And I also think that that creates a bigger cleavage between the Republicans and the Democrats, so that Obama is more appealing to

Europeans and also Norwegians. Moreover, because we have a Labour Party in charge and a social-democratic way of governing, Obama is more appealing much thanks to his health plan, which we think is great, but well, half of the American population doesn't.

Utopia: But Driv will stay unbiased in case of who should win the election?

Rasmussen: Of course we do, we always do. Everyone is entitled to an opinion.

Utopia: I must admit that I was surprised though, because Driv is a place where usually parties and concerts take place, so broadcasting the election might be perceived as a way of overly trying to attract attention?

Rasmussen: We try to create events for all students, to create a range of various events for everyone – something that everyone can enjoy. This is such an important event that we think that it has to be done.

Utopia: Are you planning to introduce an American spirit to Driv for the time of the election?

Rasmussen: Yes, we'll be serving chicken wings and coffee all through the night. We're planning to decorate Driv as well.

Forum for democracy



BERNHARD SIEBERT AND KINE JOHANSEN AT THE INTERNATIONAL CONFERENCE ORGANIZED BY CIVIL FORUM



SERGEY VARANKEVICH, THE CHAIRMAN OF CIVIL FORUM

Civil Forum is the only Belarusian liberal youth organization and the only democratic youth organization with legal status on a national level.

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Two of the Arbeidsutvalget (Executive Committee) chairman, Kine Johansen and Internationalization Coordinator, Bernhard Siebert from the University of Tromsø were recently invited to take part in an International Conference organized by Belarusian Civil Forum. Utopia spoke to the organization's chairman, Sergey Varankevich.

Utopia: Your organization is called Civil Forum. Could you explain the name?

Sergey Varankevich: Civil Forum appeared in Belarus in 1996 as a platform for communication and coordination between active youth participating in civil actions. That's why our organization has the name "Civil Forum".

Utopia: How was Civil Forum founded?

S. Varankevich: Civil Forum was

founded by the team of people that gathered around Vladimir Novosiad who was the youngest member of Belarusian Parliament at that time). They were mainly politically active youngsters but they were not understood and supported

There is always a difficult choice between standing up and defending your position that may cause you a lot of problems on one side and being with the passive crowd on the other side.

ted by the elder generation of politicians. Since they wanted to unite in one organization and to work with youth they created "Civil Forum" and registered it with the Ministry of Justice as non-governmental public organization.

Utopia: What are your tasks? What do you want to achieve?

S. Varankevich: Civil Forum acts

in order to bring closer the day when elections in Belarus are free from frauds, when liberal rights and freedoms of individuals are not repressed by the government, when citizens are free to speak and act without fear of being imprisoned by political and ideological reasons, when Belarus is the sustainable, responsible and peaceable partner in the Eastern-European region.

Utopia: You had a meeting with the delegation of student politicians from Tromsø. What was the aim of the visit? What did you learn?

S. Varankevich: The delegation of student parliament from Tromsø contributed a lot to the work of the International Conference that took place from 5th to 7th October. Kine and Bernhard made a presentation devoted to student self-governance in Norway, the role and functions of student parliaments and showed how this works at the University of Tromsø. This is completely new information for student activists in Belarus because the reality of student par-

ticipation (or lack of student participation) in Belarusian universities is so different from Norway and other EU countries.

Utopia: How is it to be politically active in Belarus?

S. Varankevich: There is always a difficult choice between standing up and defending your position that may cause you a lot of problems on one side and being with the passive crowd on the

There have been some cases when our members were expelled from universities, beaten or arrested because of their civil activeness.

other side. It's not safe and that's why just a few percent of students choose this way.

Utopia: Did your organization have any problems with the government?

S. Varankevich: Civil Forum is a democratic organization. There have been some cases when our members were expelled from universities, beaten or arrested because of their civil activeness.

Utopia: What do you think of countries in which the freedom of speech and freedom of association is so obvious that people don't care to use it? (For example they don't see why they should be politically active)

S. Varankevich: In such countries the work of building democracy and freedom was completed by older generations (great-grand- and grandparents) half a century ago. We are doing this work just now. This the historical role and mission of my generation. So, the difference between the youth of Belarus and Norway is natural. But I think that supporting achievements of previous generations is also a hard task. You can see how much freedom of speech and individual freedoms are worth when you visit the countries just struggling for them now.

Utopia: Why, in your opinion, are student organizations important in democracy?

S. Varankevich: Current students are the future management and optical elite of any society. When you teach them to self-organize in student unions, student clubs and councils you give them an initial practical understanding of democratic procedures, of working with people, of leadership and responsibility. Helping a student organization is an investment in the future of the whole society



Den Norske Kirke

Studentprestene

University Chaplains

Tor Stranda
tor.stranda@uit.no
91342023



<http://uit.no/studentprest>

Leif Bremer
leif.bremer@uit.no
97007193



Petroleum tar over UiT og Ar

Behov for olje-kompetanser

Utropia har stilt spørsmål til Morten Hald, dekan på NT-fakultetet angående opplysninger som kommer fram.



FOTO: UiT

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Utropia: Hva blir rollen til Nasjonalt senter for petroleumsvirksomhet i Arktis?

Morten Hald: Sammen med 11 andre utdannings og forskningsinstitusjoner, hvorav 7 i Nord Norge, planlegger vi å etablere et Nasjonalt senter for petroleumsvirksomhet i Arktis. Hovedrollen til senteret vil være å bidra til ny kunnskap som denne virksomheten trenger for å kunne operere under arktiske forhold. Områdene er karakterisert ved store avstander, lite utbygget infrastruktur, mørketid og et kaldt klima.

Det er behov for mer treffsikker leting, det er behov for ny teknologi knyttet til utbygging og drift av olje og gassfelt og det er behov for å forstå de samfunnmessige ringvirkningene av petroleumsvirksomheten. Og sist men ikke minst, er det behov for ny kunnskap knyttet til miljøutfordringene.

Utropia: Hva er opphavet til prosjektet, hvor kom ideen fra?

M.Hald: Det var Olje og Energidepartementet som i fjor sommer lagde en stortingsmelding der ideen ble fremmet første gang. Deretter har forsknings- og utdanningsinstitusjonene i både nord og sør diskutert sammen og bestemt seg for å samarbeide.

Utropia: Hvilket resultat forventer du ved å fokusere på oljeindustrien i nord?

M. Hald: Økt samarbeid med næringslivet, inkludert oljeindustrien, tror jeg vil styrke hele UiT både når det gjelder studentrekruttering og kvalitet og omfang på utdanning og forskning. UiT har etter min mening gjort en meget god jobb over mange år i forhold til velferdstatens behov som for eks. helsetjenester og behov for kompetanse i offentlig sektor. Når det gjelder samarbeid med næringslivet, mener jeg at vi fortsatt har en del å gå på.

Utropia: Hva er fordelene med å fokusere på oljeindustrien i nord?

M. Hald: UiTs hovedoppgaver er utdanning og forskning. Oljeindustrien er en næring i sterk vekst i Nord Norge og den etter spør kompetanse og ny forskning. UiTs har to hovedoppgaver i denne sammenheng. Den ene er å bidra til å utdanne kandidater som kan arbeide i denne næringen i nord. Den andre oppgaven er å bidra med forskning knyttet til petroleumsvirksomheten i nord.

Utropia: Hva vil du si til dem som motsetter etableringen av senteret?

M. Hald: Jeg tar gjerne en diskusjon med dem om mulighetene et slikt senter forankret i Nord Norge innebærer.

Utropia har intervjuet tre forskjellige aktører angående universitetsstyres planer å fokusere på oljerelatert utdanning.



Sakspapiret som ble sendt til Universitetsstyret opplyser at Universitetet i Tromsø (UiT), Universitetet i Nordland (UiN), Høgskolen i Narvik (HiN), Høgskolen i Finnmark (HiF) og Northern Research Institute (Norut), har sammen med Universitetet i Stavanger (UIS) og International Research Institute of Stavanger (IRIS), inngått avtale om å arbeide for å etablere et Nasjonalt senter for petroleumsvirksomhet i Arktis. Senteret vil utvikles opp rundt følgende forskningsområder:

- arktisk petroleumsgéologi og teknologi
- arktisk offshore teknologi, utbygging og drift
- arktisk miljø og sikkerhet
- arktisk samfunn & næringsliv

I tillegg inneholder den informasjon om at «I nordområdemeldingen (Meld. St. 7 (2011-2012)) pekes det på petroleumsvirksomhetens betydning for videre utvikling av nordområdene. UiT ønsker å bidra i denne utviklingen gjennom å utdanne kvalifiserte kandidater til nærings- og samfunnsnivå, samt å drive forskningsaktivitet i tilknytning til ingeniøruddanningen.»

Interessekonflikt på UiT

ANITA FINNE OG
ALEXANDRA TENEBROSO

Marius Hansen har tidligere sete som utdanningsansvarlig i Studentparlamentets Arbeidsutvalg (tidligere Studentråd) og sit no i Universitetsstyret. Han går også 5. året på studiet Energi, Klima og Miljø (EKM) ved UiT, og var i det fyrste kullet som starta på dette Studieprogrammet.

I Sakspapira til Universitetsstyret ligger det opp til at UiT skal auke satsinga på petroleumsvirksomhet i Arktis. Studentparlamentet er ueinig, sitert frå referatet: "Studentdemokratiet vil arbeide for at oljenæringens interesser ikke blir styrende for universitetet..." (Arbeidsprogrammet 2012/13).

Utropia: Korleis fekk du vite om dette?

Marius Hansen: At dette kom opp no vart eg fyrst klar over gjennom sakspapira til Universitetssty-

ret. Sakspapira kom ut 18.10, så eg har så vidt fått tid å lese gjennom dei.

Indre anspenhet

For Hansen er denne satsinga ikkje heilt uventa. Han vart informert av dekanen på fakultetet både i fjor og i år om oljesatsinga.

– Den enorme aukinga av studenter som søker seg til ingeniøruddanningane ved UiT stiller nok også nokre krav til Universitetet om å vidareutvikla desse studia.

tis

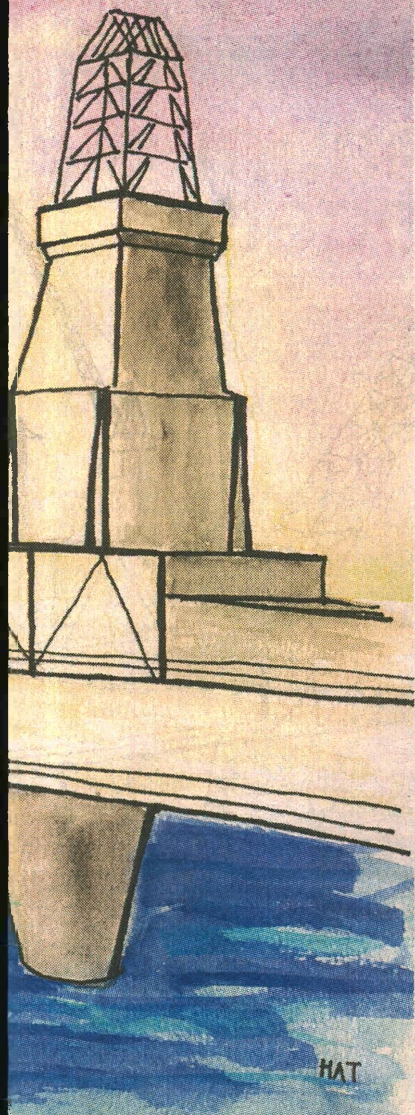


ILLUSTRATION: HA ANH TRAN

Vi i nord blir lurt

På sin side har representantene fra Davvin en entydig mening om saken. Utopia møtte Katrine Blom og Harald Einarsson fra den miljøaktivistiske studentorganisasjonen og stilte spørsmål om fakta, ansvar og sammenhenger.

JUAN PABLO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Hvordan tolker dere dokumentet?

– Sakspapira er et offentlig dokument, og vi synes det ser absurd ut når man legger merke til følgende: Først står det at forskerne er oppmerksomme om hvor sårbare nordområdene er i forhold til miljømessige konsekvenser. Men når det gjelder investering i oljeutvinning, står det at 8 millioner skal investeres kun i 2013. Deretter 18 millioner i 2014. Og ved siden av dette 28 årlige millioner. Når det gjelder fornybar energi skal kun 17,5 årlige millioner investeres. Dette betyr at i løpet av to år blir det over 90 millioner til oljeutvinning, og mindre enn 40 til fornybare prosjekter.

Einarsson refererer til de samme tallene sitert av Hansen og forkla-

rer videre at dette absolutt ikke er en parallell utvikling:

– Dette er uforenelig med den norske regjeringens kompromiss i forhold til FN-beslutninger. (Avtalens) menneskelig politikk er uforenelig med konsekvenser til klimaforandring.

Miljøets verdi kommer først

De minner oss også om at som FN-medlem har Norge avtalt å kutte karbonutslipp i henhold til vitenskapelige funn. Gjennom studier av IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) har FN lenge fastslått at land må redusere karbonutslipp med 40% innen 2020, og ved 85 % innen 2050.

– I tillegg føles det som om vi i nord blir lurt. De vil også utvikle gass- og mineralutvinning med det samme prosjektet i Nord-Norge. Men samtidig er det ikke noe klart forhold mellom utvin-

lionar til eit nytt petroleumssenter, men samstundes har det vorte forspurt om 17,5 millionar til vidareutvikling av ei fornybar faggruppe, referer Hansen til sakspapira igjen.

– Ut ifrå tala åleine kan det sjå ut som det er ei lik satsing og at det er ei meir parallell utvikling.

Med parallell utvikling sikter Hansen til at det er auke i satsinga på både fornybar energi og på petroleum.

Ikkje svart og kvitt

Oljeutvinning i Arktis vil gjere noko med nordområda: det vil kunne styrke næringslivet, forskings- og arbeidsfelt, samt halde folk her. Sidan UiT og UNIS er arktiske anstaltar, har desse eit spesielt ansvar for bevaring av arktiske områder.

– Eg har ein intern krangel med meg sjølv når det gjeld korleis UiT skal handtere oljespørsmålet. Personleg meiner eg utvinninga ikkje burde trappast opp i nordområda.



FOTO: JUAN PABLO HERNÁNDEZ

ning- og avfallsbransjen i Norge, derfor kommer det til å bli noe nordfylkene alene må rydde vekk når ressursene er oppbrukt.

– Diskusjonen peker på hvor uklar situasjonen er. Norge er ikke et underutviklet land hvor man må tappe alle tilgjengelige ressursene. Det finnes eksempler på land som faktisk har behov for alle mulige ressurser, men som likevel velger å verne om miljøets verdi, slik de gjør i Ecuador. Der nektet de store utenlandske oljeselskaper å utvinne i Yasuni Nasjonalpark, selv om det ville gitt dem masse inntekter. Gjennom solidarisk regional og global støtte, jobbet de for å minske trykket fra oljeselskapene.

Hvorfor tror dere at det ikke kan være slik her i Norge?

– Vi snakker ikke om en skjult agenda, kanskje bare om et tregt, korporativt prosjekt. Sniker man seg inn i utdanning ved hjelp av penger, får man en tilgjengelighet til strålende hjerner for å fremme virksomheten.

Ubalansert investering

Kan man si at engasjement i ungdom og utdanning rett og

slett er dårlig? Pengene må komme fra et sted, ikke sant?

– Ja, selvfølgelig må penger til lokale studenter og samfunn komme fra et sted, men la det være sagt, alt dette er unødvendig på grunn av hvor ubalansert det er. Det bør være minst lik investering og satsing i oljeutvinning og fornybare energikilder. Dette er både en rimelig og en langsiktig plan. Økte muligheter til det lokale samfunnet kan like gjerne leveres gjennom forskjellige prosjekter, dersom det trengs.

Og hva er universitetets rolle i alt dette?

– Ganske enkelt: Det bør være en mye mer kritisk institusjon. De vet og forstår alvoret og sannsynlige konsekvensene i å blande seg med det sårbare og flytende arktiske miljø. Jo, det er bedre enn før, og ja, det å ha litt satsing i fornybare retninger er bedre enn ingenting, men vi mangler ingenting for å gjøre mye mer. Vi må stille kritiske og tøffe spørsmål til oss selv om hvilken retning vi ønsker, og universitetet bør være et godt eksempel på dette.

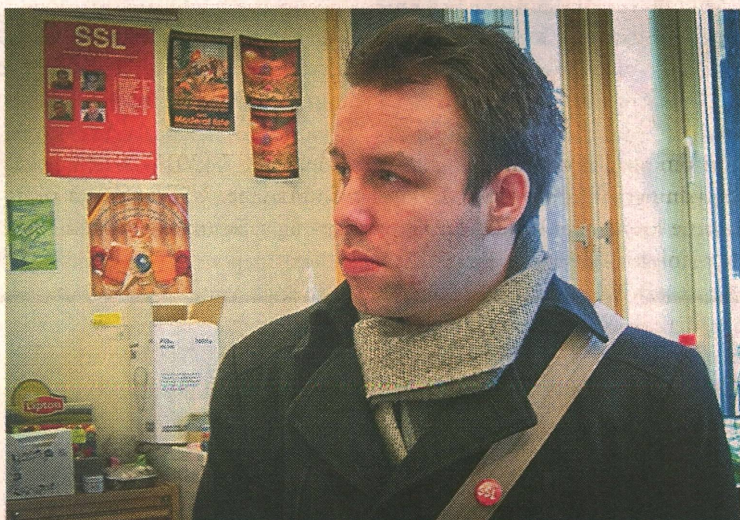


FOTO: ALEX TENEBROSO

Marius Hansen påpekar at det kjem litt uklart fram i sakspapiret til universitetsstyret kva som eigentleg meinast er fokuset i denne satsinga:

– Det er for meg uklart korleis dei skal gjere dette, det står for lite konkret skreive om det i sakspapira. Er det snakk om kun oljeutvinning i seg sjølv, eller betre sikkerheit og beredskap rundt det som det skal fokuserast på?

Vidare heiter det i sakspapira «Noen ressurser kan frigjøres ved å endre eksisterende studieprogrammer og utdanningstilbud [...]»

– Dette er eit punkt som eg er veldig skeptisk til utan vidare presisering, legger Hansen til.

Petroleum sneik seg på, men fornybar fylgde

– Det har vorte søkt om 18 mil-

Vurderinga om kva som er best for UiTs utvikling vil nok avgjere spørsmålet til slutt.

Det er mange ulemper med oljeutvinning i Nord-Noreg, men samstundes er det fleire positive aspekt ein også må tenkja på.

– For UiT burde klimaspørsmålet kanskje vege litt tyngre enn det tilsynelatande gjer no. Viktig er det også å hugse at UiT har eit sjølvskreive ansvar for dei arktiske områda.

Arktis i særstilling

Naturen i Arktisk er sårbart, og det er i dei arktiske områda me fyrst merkar klimaforandringane. Dette er på grunn av sjølvforsterkande mekanismar i Arktis, som gjer at dei fleste miljøgifter der brytast saktare ned enn elles.

– Det er altså eit ganske spesielt klima der vêrforholda, med vind- og havstraumar gjer at utslepp og forureining held seg i området. Det vert ikkje fordelt utover slik

som det vert andre plassar.

Haldningar til fornybar energi

Hansen er einig med seg sjølv i ein ting:

– Eg kunne veldig gjerne sett auka satsing på fornybar energi, spesielt i nordområda. Det har vorte prata mykje om satsing også i Nord-Noreg, noko som ikkje gjenspeglast nok i næringslivet.

REC (Renewable Energy Corporation) i Glomfjord vert drege fram. Nedlegginga førte til at over hundre av dei allereie få jobbane innan fornybar energi i Nord-Noreg forsvant.

– No kan studentane i større grad spesialisera seg mot ei fornybar retning, men framleis også velja ei petroleumsspesialisering. Dette viser at det ikkje berre er satsing på petroleum, det er fleire alternativ no, poengterer Hansen.

Møtet for Universitetsstyret vert avhald den 25.10.12.

Esperanto estas...



PHOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

faktabok

Dette året er det 125 år siden den første læreboka i esperanto kom ut. Det er vidunderlig hvor mange som vil lære dette verdensspråket i dag, særlig i Norge.

- I esperanto gjelder prinsippet én bokstav – én lyd, dessuten er det fri ordbygging, og ordforrådet er i stor grad fellesgods i europeiske språk.
- Det er 125 år siden den første læreboka i esperanto kom ut.
- Du kan lære esperanto på nettet:
 - twitter.com/Eo125kurs
 - lernu.net
 - esperanto.no
- Du kan besøke Tromsø esperantoklubb sin webside tromsoesperanto.wordpress.com

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Man kan lure på hva som er vitsen med å lære esperanto. Det er jo et planspråk, som betyr at det er utformet for å brukes mellom mennesker med forskjellige morsmål. Det eneste språket som kun har regler, ingen unntak. Med det samme er det det enkleste språket å lære, så hvorfor ikke prøve?

Man oppdager tidlig at det er lett å tenke på esperanto

En mann, L.L. Zamenhoff, utarbeidet grunnlaget for esperanto i 10 år, som endte opp med utgivelsen av et hefte med navnet Lingvo Internacia. Selv om dette språket ikke er et levende språk, har det klart å overleve til 2012. Vangligvis bruker man esperanto med mennesker med ulik språkbakgrunn, når man reiser, eller oftere, hjemme (flerspråklige familier).

Tromsø har sin egen esperantoklubb

De som er i klubben sier at det er lett å tenke på dette språket

og at det er tre viktige poeng for hvorfor man lærer esperanto. Når man er en idealist, som ville være nøytral, kjemper for fred på jorden osv., og når man er en nysgjerrig lingvist eller når man vil bruke språket til å reise (både privat og bedriftsreisen).

Klubben er ikke stor, men veldig internasjonal. De møtes cirka en gang i måneden. Utropia spurte noen medlemmer om hvordan de gjorde det i begynnelsen med esperanto språk.

Å bruke esperanto i daglig liv

Mario Machlik har begynt for nesten 30 år siden. Som student i Ungarn måtte han lære et annet internasjonalt språk og da oppdaget han esperanto.

– Det var mange som begynte å lære seg esperanto fordi det var et enkelt språk å lære og å bestå eksamen i.

Han brukte boka Esperanto på 30 dager, som hadde 30 kapitler. Etter de første fem kunne han skrive et brev. Så begynte han å bruke esperanto til å kommunisere med andre i verden. Nå bruker Machlik esperanto hjemme, sammen med sin kone som han har møtt på en av esperantos internasjonale møter. Han snakker også esperanto med sine barn som er flerspråklige.

En annen viktig person i esperantolivet i Tromsø er Amelie Matt. Hun tok et kurs i esperanto på universitet hun gikk på i Tyskland. Etter at hun bestemte seg for å reise til Tromsø, fikk hun kontakter til noen esperantister her fra læreren sin. Som lingvist var Amelie alltid interessert i andre språk. Hun endte opp som leder av Tromsø Esperanto Ungdomsgruppa. Hun synes at det er viktig å spre esperanto:

Det er artig når man kan bruke esperanto på skype eller når man reiser til London, Stockholm... Hvor som helst vil man finne noen esperantister, det er bare å lære seg å bruke.

Student-samfunnet Spalten



Kom innom Café Bodega



PHOTO: SALLY ROSENDAHL

KRISTIAN HANSEN SCHMIDT
DAGLIG LEDER AV STUDENTSAMFUNNET

ti før han kan rydde og vakle hjem i seng.

Studentsamfunnet er en broket forsamling av ulike medlemsgrupper, og slik sett er Café Bodega en ganske typisk representant. Motsatt de fleste andre grupper er det bare opptak ved semesterstart (vaktplanen må tidlig på plass så koffeinjunkiene kan tilgodeses). Vil man ha en sjans for å stå bak disken, må man derimot være tidlig ute ved semesterstart, derimot er det rik mulighet for alle og komme å nyte godt av det tilbudet der er rettet mot alle, man trenger ikke være medlem. Vil man ha en sjans for å stå bak disken, må man derimot være tidlig ute ved semesterstart.

Således legger nokk de frivillige grund for moroa, men uten det store antallet besøkende ble det like godt en tam affære. Dette gjør at det alltid er vanskelig forut å si hvordan den enkelte dagen utfolder seg, men noe der har blitt en tilbakevendende begivenhet er spillkveldene på mandager, der det ikke stenges før tidligst klokka otte på kvelden, men ofte må den gamle bodegasjefen vente til over

De som har besøkt den på denne tiden kan ikke unngå å bemerke at sjakkspillet (dette spillenes dronning) stortrives, ofte så brikkene fyker rundt i lokalet. Men det er rik mulighet for å spille annet, av mer eksotiske spill vi selv råder over kan nevnes munchkin og settlers, men det er også mulig å medbringe egne spill. En fordel ved å komme på spillkvelden er også at ventetiden på en friskbakt vaffel som regel er nede på de fem minutt det varer å steke den. Og ingen må lade sig nøye med en stå plass.

Nu skal det jo ikke tolkes dit hen at man forplikter sig til å spille om man ankommer mandag kveld, ei heller at det ikke er lov å bynne på et spill før seks. Gjennomførelsen av arrangementet er således så uhøytidelig som de andre av studentsamfunnets aktiviteter (med mulig unntak av Det Norske Mannskoret av 95), men for nemhets skyld har vi altså valgt å benevne den ekstra åpningstiden mandag kveld spillkveld.

Velkommen!

kommentar

Nobel Peace Prize going to the wrong hands?

VLADIMIR MIHAJLOVIC
STUDENT OF PEACE AND CONFLICT
TRANSFORMATION
VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

The idea of the European Union has represented a beacon of freedom and equality for several generations of Europeans. It particularly gained immense relevance with the fall of Berlin Wall when nations across Eastern Europe saw the integration process as the means to assert their European identity that they had been sorely deprived of for several decades.

The last major ideological and political rift being removed, EU could

finally emerge as the embodiment of the unity of all Europeans and the free exchange of economic, cultural and educational assets. Countries aspiring to the EU membership have to undergo numerous changes solidifying the rule of law, civil rights and free market. These achievements cannot be underestimated. However, one also has to bear in mind that the EU is first and foremost a political unit, very tightly affiliated with NATO with almost all of its members being in NATO as well.

Whereas, these two organizations imply separate political processes, it is quite obvious that they are profoundly interdependent, especially in the light of the last couple of

rounds of enlargement. It is almost considered an unwritten rule that each new member has to integrate into the common defense system first. Bearing that in mind one has to question the actions that NATO undertook in recent past, the interventions in Federal Republic of Yugoslavia (today's Serbia), Afghanistan and Libya.

While it can be argued that each of these interventions were launched to serve good causes (the protection of civilians and annihilation of any possible major military treats), NATO frequently used disproportionate amount of force, occasionally targeting civilians and places that were not directly implicated in conflict. This was carried out by the

governments of the very same countries that form the Union, with the exceptions of those few that could afford military neutrality. Should the Noble Peace Prize be awarded to those who actively participated in the disproportionate display of force and killing of civilians even if the ultimate goals were positive?

It is also not quite clear whether it is the idea of the EU that ultimately contributed to several decades of peace on the continent. One can easily argue that the EU was primarily an effect of the newly found awareness of the values of peace, democracy and freedom in the wake of two disastrous world wars that had ravaged Europe. It is also worth noticing that the threat

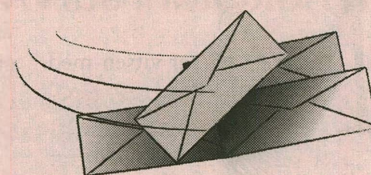
of nuclear power kept two political blocs at bay from each other. It was only following the cold war that Europe could finally reach unity and the EU played a major role in that instance, helping former Eastern block countries to catch up on the values of democracy and free trade.

However it is doubtful whether this is the main reason why peace has been maintained all these years. Rather than being the instigator of peace, I see the EU as the effect of the long-term tendencies towards peace and stability on the continent, being the result of countless lessons learned the hard way through two world wars and the political strife of Cold War.



ILLUSTRATION: JOSHUA HANGER

Leserinnlegg



Det er enkelt å være homofil i Norge

PIOTR MAZUR
STUDENT AV SKANDINAVISKE STUDIE
P.MAZUR@ONET.EU

Å være homofil i Norge er en vanskelig jobb. Ikke på grunn av fordommer, ikke på grunn av mobbing. Ikke fordi alle ser på deg annerledes når du kommer ut. Nei, det er ikke slik i det hele tatt.

Å være homofil i Norge er altfor enkel. Ingen fornærmer deg, slår deg, ingen gjør narr av deg. Da ISU organiserte speed-dating, og jeg ble introdusert for andre mennesker, var det ingen som lo, selv når jeg spurte "er du homo

eller hetero?". Vel, nesten ingen. Det var en gruppe utenlandske studenter som fant det spesielt morsomt, men det var ikke nordmenn.

Jeg bor London, og der er det noen steder du rett og slett ikke går når du er homofil. Her i Norge kan du gå overalt! Så irriterende. Det eksisterer ikke verbale misbruk. Ingen vil gå inn for å kalle deg "faggot", eller "gay". Ingen vil streve for å behandle deg annerledes. Ingen vil prøve å kurere din "sykdom" med religion. Hvorfor, spør jeg, hvorfor er det ingen spør mennesker i dette landet, og hvis det finnes noen, hvorfor har de ikke peilet seg inn mot homofile?

Det var litt av et sjokk for meg å se hvor fint og enkelt det er å være homofil i Norge. Selvfølgelig, jeg hørte mye om at Norge er et svært tolerant land på forhånd, men å faktisk være her og være vitne til det er ganske bemerkelsesverdig.

I mange andre land kan du få øye på en homofil person fra lang avstand; De bærer "homofile" klær, gestikulerer på en "homofil" måte, snakker på en annen måte og så videre. Ikke her. Samfunnet er så godt blandet sammen at det gjør det umulig å få øye på andre homofile uten å faktisk spørre dem. Jeg har en følelse av at år

med trening og utarbeiding av min "gaydar" er helt ubrukelig her. Det fungerer bare ikke.

Så til sist en liten tjeneste jeg må spørre deg som homofil nordmann: Husk at du bor i et merkelig land som faktisk ikke behandler homofile som noe fremmed eller rart. Når du er i utlandet må du kanskje være forberedt på at noen kan begynne å stirre på deg. Men så lenge du er her i Norge – vær lykkelig og nyt de rettighetene du har. Vær del av et integrert samfunn. Og fortsett å gjøre det vanskelig for alle ikke-nordmenn å vite at du er homofil.



ILLUSTRASJON: SIMONE MEYER-KRISTENSEN

kommentar

Violence vs. a Young Voice

The terrorists showed what frightened them most:

a girl with a book.

A fourteen-year-old International Children's Peace Prize nominee is shot twice in the head by the Taliban in Pakistan, survives

ILLUSTRATION: ANDRÉ WERNER HANSEN

AMY LEBLANC
AMYLEBLANC@GMAIL.COM

On October 9th two armed men of the Swat Taliban boarded a school bus in Mingora, Pakistan. They asked specifically for Malala Yousafzai, 14 years old, and opened fire, shooting her in the head and neck and injuring two others.

Malala Yousafzai, of the Swat Val-

ley region of northern Pakistan began writing a blog for the BBC in 2009 when she was 11 years old describing her personal struggle to attend school against the threats of the Taliban that had occupied the Swat territory since 2007. At this time the Taliban ruled with fear, broadcasting threats in the evenings on FM radio, asserting that guardians of young girls who were caught attending school would be held responsible. Threats by the Taliban in Mingora are not taken lightly. Notorious not only for pu-

when it became clear that Malala could not be silenced by the threats, several Taliban leaders held a meeting at which they unanimously agreed to kill her.

blic executions of anyone who opposes them, the Swat Taliban also displays the beheaded corpses as a warning to others.

Writing under a pen name, Ms. Yousafzai's criticism of the

Taliban's restriction on girls' education and touching accounts of the daily fears she faced while attending school earned her blog international fame and several awards. It was not long before her identity was discovered and within Pakistan Malala became well known as a critical voice of the Taliban. In 2009 she was featured in a New York Times documentary about girls' education in the Swat Valley and continued giving newspaper interviews and appearing on television to publically advocate for girls' education.

Her public profile peaked in October 2011 when Desmond Tutu announced her nomination for the International Children's Peace Prize. Locally, the nomination bolstered Malala's celebrity status in the Swat Valley and she was awarded Pakistan's first National Youth Peace Prize in December 2011.

In the months that followed, Ms. Yousafzai's increasing fame also greatly increased her risk and she began receiving death threats by the Taliban. In a statement following the attempt on Malala's life, Ehsanullah Ehsan, a spokesman for the Swat Taliban confirmed that when it became clear that Malala could not be silenced by the threats, several Taliban leaders held a meeting at which they unanimously agreed to kill her. Ehsan stated that she had become a western symbol and like so many politicians and activists before her, she was to be an example for anyone else that opposes the Taliban's militant Islamic ideals.

Ms. Yousafzai has miraculously survived the ordeal and is currently being treated at a Birmingham hospital in the UK that specializes in treatment for wounded soldiers.

Her bravery cannot be overemphasized, nor the international outcry over the injustice of the at-

tempt on her life by the Taliban. However, I can't help but question the international community's responsibility in promoting a minor as the symbol for rights to education, in clear opposition with the Taliban, with little regard for her safety.

It's clear that the armed men who attempted to murder Malala and the Taliban that plotted and ordered the attack must be sought out and punished for their crimes. But in addition, I believe that the western actors that promoted Ms. Yousafzai as a symbol of resistance against the Taliban, placing her life in jeopardy, should have had a responsibility to protect her.

the western actors that promoted Ms. Yousafzai ... should have had a responsibility to protect her

Following the discovery of Malala's identity as the young BBC blogger, Western and Pakistani journalists alike published multiple interviews and aired her words with little measures to protect her identity. It is true that Ms. Yousafzai eagerly agreed to such interviews with newspapers and on television, her passion for girls' education, she said, was paramount and she refused to be silenced. But even considering her maturity and vision, Malala Yousafzai was a child and in too many incidents prior to October 9th, her best interests were not considered.

In the wake of these tragic events, former UK Prime Minister Gordon Brown, the UN Special Envoy for Global Education has stated that he will be visiting Pakistan next month to discuss Malala's plight for girls' education with President Zardari. Perhaps such international response for Ms. Yousafzai's cause will provide a small sense of comfort and justice for the crimes committed against her, but her story is cluttered with the misjudgements of too many actors who failed to protect her. Is it not foolish and irresponsible to publically position a 14-year-old schoolgirl against the armed and dangerous Taliban?

FREMTIDEN UTEN OLJE -HVA SKAL VI JOBBE MED?



Hvor mye olje tåler klimaet?
Hva er fremtidens arbeids- og studieplasser i Norge?
Hvilke ressurser skal settes høyst når vi nå skal satse på nordområdene?

Kom på spennende debatt mellom oljenæringen og fornybarnæringen om fremtidens arbeidsplasser i nord.
Kampen om oljeressursene i Lofoten, Vesterålen og Senja har startet igjen. Barentshavet og Arktis står for døren, og vi stiller spørsmål ved den økende oljeiveren for områdene.

TIRSDAG 30. OKTOBER
KL. 19.00
DRIV, 4 etg.

cc: GRATIS

Der vil bli matservering!



Dykke eller dykke ikke...?

Hvorfor vil noen dykke i Norge? Tror du også at det bare er kaldt og at man ikke ser noenting?



DYKKER UNDER VANN



FINE SJØDYR I NORD NORGE

ILONA URBÁROVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

Før jeg kom til Norge, ville jeg aldri trodd at jeg kom til å dykke her. Jeg trodde det var for kaldt og man måtte bruke tørrdrakt og veldig mye tungt utstyr. Men i sommer har jeg ombestemt meg.

Hvorfor bestemte jeg meg for å ta dykkekurset?

Det var på Vitenskapsmuseet i San Francisco, som jeg besøkte etter en vitenskapelig konferanse i California i USA. Jeg gikk i akvariumsdelen av museet for å se sjødyr. Det var veldig interessant, men det var for mye folk der og det føltes litt kunstig å se sjødyr bak et glass. Jeg tenkte hvordan det ville vært hvis dyrene var i sjøen og man kunne svømme rundt dem. Jeg så også mye bilder av dykking fra en ny venn jeg møtte på konferansen, og jeg ville bare dykke også.

Hva lærer man på kurset?

Etter at jeg kom tilbake til Tromsø hadde jeg mye jobb, så det tok litt tid før jeg ringte til det lokale dykkesenteret og registrerte for OWD-kurs (open water diver). Den startet i begynnelsen av ok-

Dykking er veldig forskjellig fra det jeg har prøvd før

tober og det tok to uker å fullføre den! Det er faktisk ganske mye teori i begynnelsen, for du må vite hvordan kroppen din håndterer dykking, hva du trenger når du dykker og hvorfor, hvordan du etablerer oppdrift til å nyte dykking og hvilke signaler du bruker til å kommunisere. Det er selvfølgelig veldig godt å vite alt! Når du er ganske godt kjent med teorien, følger praksisen. Man

starter i et basseng med å praktisere oppdrift og mange forskjellige situasjoner som kan skje under vann, og man bør være forberedt på dem! Det tar litt tid til å realisere hvor og når man bør gjøre ulike ting. Man trener også på å montere og demontere utstyret sammen.

Etter bassenget kommer sjødykking

Når du kjenner utstyret litt og teknikker man bruker under vann, går du til sjødykking. Det er mye lettere etter teorien og bassengdykking. Men nå har man også tørrdrakt og det tar litt tid til å bli vant til det! Her i sjøen bruker du for oppdriften din både tørrdrakt og BCD (buoyancy control device). Men ikke bryr deg om det, du dykker i sjøen seks ganger i løpet av kurset. Man øver både teknikkene under vann og på overflaten; hvordan å takle det hvis noe svikter og hvordan du kan hjelpe en venn i trøbbel.

Hvordan følte det å gjøre dykkerkurs

–Det er veldig forskjellig fra det jeg har prøvd før. Det føler litt merkelig i begynnelsen å bruke så mye tungt utstyr og ha tørrdrakt og klær under. Du føler deg klønete og det tar veldig lang tid å bevege seg eller svinge. Men når du er i vannet, blir alt lett å bære.

Det er utrolig! Nå er du en del av vannet og "lever" med de marine dyr for en stund.

–Alt er vanskelig å gjøre i begynnelsen. Men når du får praksis og du ikke trenger å konsentrere deg så mye om når du skal gjøre hva, begynner du å observere



SJØANEMONEN URTICINA

BILDER: EMMA KATARINA KÄLLGREN

hva som svømmer rundt deg og lever på bunnen. Og det er utrolig! Nå er du en del av vannet og "lever" med de marine dyr for en stund. Du kan se hvordan de beveger seg og hva de gjør i sitt naturlige miljø.. bare fantastisk!

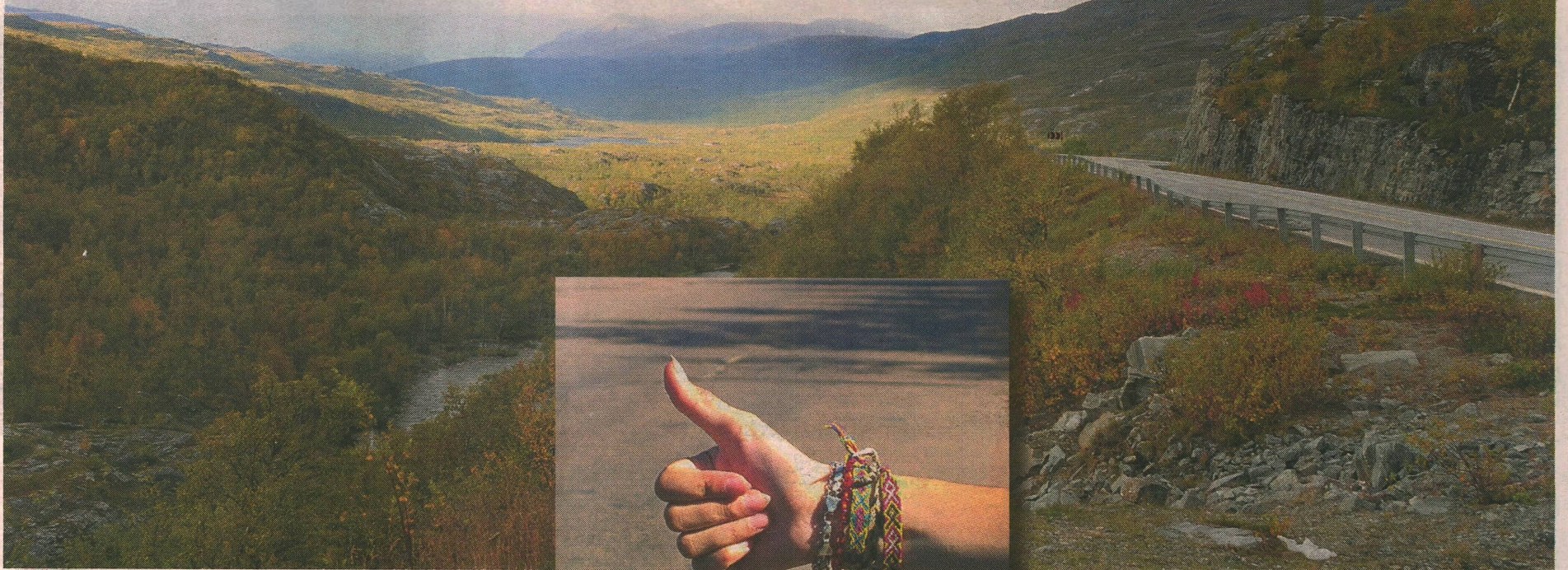
Hva er neste?

Ganske mange folk dykker i Tromsø og det er mange steder hvor man kan dykke rundt Tromsø. Det er populært å dra til Blåmannsvika eller nær Håkøya, men det er mye sjøliv overalt. Du kan også ta en tur til Narvik, Harstad eller andre steder til vrakdykking. Hvis liker du å reise, kan du alltid dykke andre, kanskje også varmere steder! PADI lisens er akseptert nesten overalt i verden. Så nå ser jeg fram til mine kommende undervannseventyr, her rundt i Tromsø eller dit jeg flyr før jul, i Spania!

Hitch-Hiking in the North

Part 1

What if putting that chubby thumb up from that fat hand of yours could lead you thousands of kilometers away from home, on the trail of a deserted path no computer wizardry could ever take you to? Listen attentively as Utopia hereby reveals the secrets of Hitchhiking in the High North...



SO MANY RICHES AT SO CLOSE A REACH...KILPISJÄRVI AT THE FINNISH BORDER, JUST TWO HOURS AWAY FROM TROMSØ.

PHOTO: LINNEA NORDSTRÖM

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

To start with, and to refresh the memory of the youngest toddlers present, the term "hitchhiking" refers to the activity of placing oneself on the side of a road and signaling by means of an up-turned thumb that you would be

willing to travel some distance by car should anyone be diligent enough to stop by your side.

That said, the realities of hitchhiking are often much rawer than that. Far from being as frequent an occupation as in the golden days of generations past, hitchhiking has progressively become the playground of an ever diminish-

ing flock of oddballs, youths and paupers (categories that in practice tend to overlap quite a bit). These individuals frequently take on hitchhiking as a result of financial necessity but often also enjoy experiencing the randomness and the freedom that are at the root of the practice.

How to be prepared

Indeed, even when one has a clear goal in mind, it is impossible to know for sure how a hike will unfold. Still, one has to distinguish between two types of hikes: the "utilitarian" ones where one needs to reach a precise, relatively close point, often under time constraints, and the "freewheeling" ones where the hiker only

has a vague, or nonexistent idea about how, where and for how long he will travel. When undertaking "utilitarian" hikes, almost no equipment is necessary besides the mythical cardboard sign and some gusto. On the other hand, "freewheeling" hikes need a bit more preparation if to be done right. Here you will find a short list of items you might want to take with you on such a journey.

Equipment:

Basic:

- Two shirts
- Two t-shirts
- One pair of thick pants
- One pair of hiking shoes
- Two pairs of socks
- One waterproof jacket
- One big backpack
- One sleeping bag
- One tarpaulin

Specific:

- A couple of knives
- Telephone and charger
- A couple hundred meters of rope
- AT LEAST one roll of toilet paper
- Toiletries (soap, shampoo)
- Flashlight and reflectors
- A detailed road map
- Lighter and matches
- Simple First-Aid kit

Optional:

- Books (to preserve mental health)
- Alcohol (to burn, not to drink!)
- Portable stove and silverware
- Hat, scarf and gloves
- Waterproof pants
- Long underwear
- Compass
- Towel
- Tent

As soon as the backpack is filled and the hiker's uniform donned, the enthusiastic underage dirt-poor oddball is almost good to go. One last detail will just have to be addressed before hitting the road:

The Sign

Quite useless if traveling short distances on countryside roads, the sign remains a useful asset

when aiming for longer distances on decently travelled highways. When doing the sign, always use cardboard, half a centimeter thick. If you find a white one, good, if not, stick some A4 (or preferably A3) paper sheets to said cardboard. Use a red permanent marker if available, a black one might do as well but yellow, pink and blue ones should otherwise be

"If you should ever lose the sign, you should first rightfully blame yourself for your idiocy and second, find a replacement."

avoided. When done with the writing, use large transparent tape to cover the whole product in order to render it water-resistant. If you should ever lose the sign, you should first rightfully blame yourself for your idiocy and second, find a replacement. Any food store could lend you a hand in this case but if no cardboard is available, big white envelopes can do the trick if pro-

perly stuffed. Never use simple paper sheets and pen as the sign thereby created will be as pathetic as short-lived.

That's it?

That would be it for the first part of our series. In the next issue we will address behavior on the road, finding places to sleep and avoiding getting stuck in unpopulated ghost hamlets.

Terrengsykling i Tromsø



PAUL VELSAND SYKLER NED FJELLSIDEN.

Terrengsykling er ein spennande og utfordrande aktivitet som bidreg til flotte naturopplevingar.

ANITA FINNE
ANITA_FINNE@HOTMAIL.COM

Sjølvsagt om snøen har lagt seg på fjelltoppane og mørketida nærmar seg, hindrar det ikkje sykkelentusiastane i å reise ut på tur. Dei finn fram vinterkledda og hovudlykta, for sesongen er ikkje over heilt endå.

Lett tilgjengeleg

Fine områder for terrengsykling i Tromsø finn ein blant anna på Fløya bak Fjellheisen i Tromsdalen, Grønnlibruna og Kjølén på Kvaløya og Klokkka Ti i Ersfjorden. Men ein treng ikkje reise lenger enn til lysløypa på Tromsøya for å finne gode stiar. Nedfor skihytta mot ridesenteret er det ein sti som inneheld både hopp og morosamt terreng.

Med mange fine stiar lett tilgjengeleg er ein ikkje like avhengig av transport som ein er ved t.d. skikøyring, og det vert då heller ikkje like tidkrevjande å koma seg ut på tur.

Fin haustaktivitet

Stisykling er ein kjekk haustaktivitet som er mogleg heilt fram til snøen vert så djup at ein burde vurdere å spenne på seg skia. Fram til dette er barfrost ideelt for sykling. Dette gjev moglegheit til å kunne sykle nærmast kvar som helst. Ein vert ikkje lenger hindra av myrer og ein kan mykje lettare sykle utanfor stiane.

Sjølvsagt om miljøet for terrengsykling ikkje er like utbreidd som topptur

og ski køyring, kan ein stundom få auga på ein tilgrisa syklist som sykklar bortover fortauskanten. Då har han mest truleg vore og leika seg på ein av dei mangfaldige stiane på tromsøya.

Mykje felles med skikøyring

Dersom du liker skikøyring, er stisykling mest truleg noko for deg. Det inneheld mange av dei same utfordringane som til dømes dropping, høg fart, svinging eller berre kjensla av å flyte nedover terrenget.

I forhold til skikøyring er det relativt ufarleg med tanke på at ein ikkje vert utsett for skred og liknande. Dei mest vanlege skadar er skrubsår på hofter og olbogar. Hjelm er sjølvsagt eit must, og knebeskyttarar er også vanleg for dei som sykklar litt meir utfordrande med bratt og steinete terreng.

Ein aktivitet for dei fleste

Dersom du har ein sykkel og helst ein hjelm, er det berre å koma seg ut for å utforske nokre av dei mangfaldige stiane på tromsøya eller i områda utanfor øya. Ein treng ikkje ein fulldempa sykkel til fleirfaldige tusen for å kunne ha det litt moro på sykkel.

Det er ein utruleg flott måte å kombinere trening og friluftsliv, samt er det veldig moro. Marte Festøy er ein av syklistane du kan sjå suse nedover stiane på t.d. Tromsøya og Utopia har gjort eit intervju med ho for å få eit lite innblikk i sykkelporten.

Intervju med Marte Festøy:

Utopia: Kvifor byrja du med stisykling?

Marte Festøy: Fordi eg hadde prøvd å sykle downhill og likar godt å stå på ski, og tykte det var på tide med ein hobby på sommarhalvåret som gav det same kicket. Eg har også vener som driv med terrengsykling.

Utopia: Treng ein mykje utstyr og var det vankeleg å koma i gang?

M. Festøy: Nei, ein treng berre ein sykkel og ein hjelm. Det er ikkje utstyret det står på. Det viktigaste er å ha ein sykkel som ikkje blir fort øydelagt.

Utopia: Kva er det du likar så godt med dette?

M. Festøy: Eg vert heilt "gærn" i toppen og sjukt gira. Progresjon på kort tid gjev ein ubeskrivelig mestringskjensle. Friheten og det å utnytte tyngdekrafta på ulike måtar.

Utopia: Kan du anbefale andre å byrje med dette?

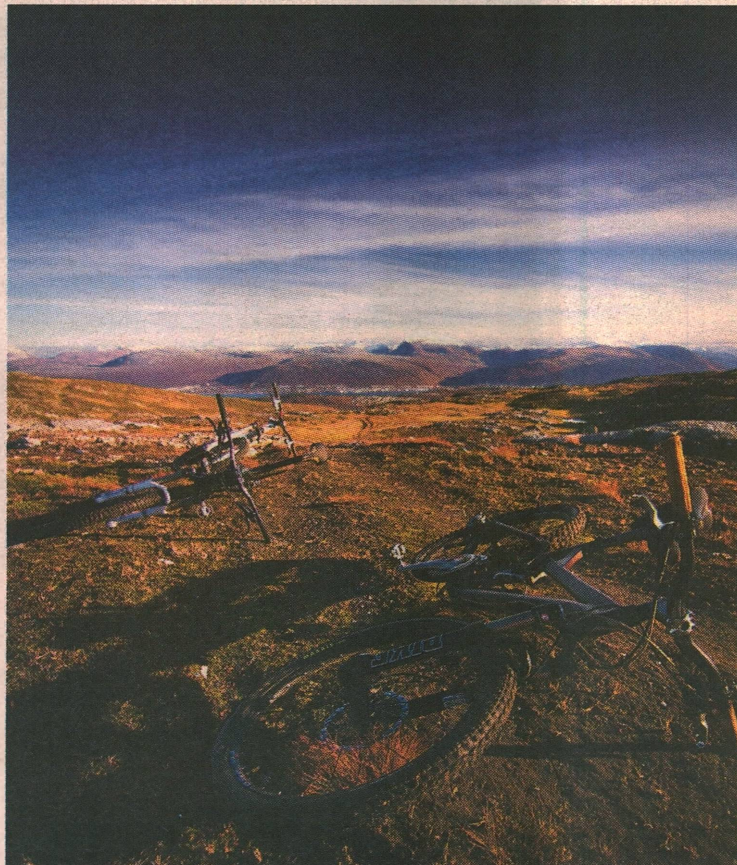
M. Festøy: Ja, absolutt! Det er svært god kondisjonstrening, samstundes som det er veldig kjekt. Eg kjenner meg svært heldig som har oppdaga denne lidenskapen. Er du glad i pushe grensene dine fysisk og psykisk så er det noko for deg.

Utopia: Håpar du på mange fleire turar i år?

M. Festøy: Ja, heilt fram til det blir nok snø til å kunne stå på ski.



MARTE FESTØY SYKLER OPP FJELLSIDEN.



BILDER: DANIEL BJØRNBEKK ALTMANN

Høsten
2012

HÅLOG ALAND TEATER

Les Misérables

En produksjon av Boublil og Schönberg's
Scene Vest 6. september – 28. november

Høyt oppe i fjellet

Av Hanne Dieserud og Christina Lindgren
Scene Øst 12. – 15. september

Glassmenasjeriet

Av Tennessee Williams
Scene Øst 11. oktober – 10. november
–
Turné Troms og Finnmark
12. – 30. november

Billig Brus

Teaterimprovisasjon for barn

Amundsen vs Nansen

Av Robert Marc Friedman
Scene Vest 15. oktober

Virginia og julenissen

Basert på en sann historie og brev fra Virginia O'Hanlon.
Av Katrine M. E. Strøm
Scene Vest 5. – 15. desember

www.halogalandteater.no

All you need is Blue



EN KVINNE LYTTET TIL DAGGI STEFFENSEN-HELLING SYNGE BLUES



Den nye bluesklubben i Tromsø har åpnet dørene sine for alle venner av hjertelig musikk.

OLGA SHAVRINA
MAILMESOON@LIST.RU

Fredag kveld, koselig atmosfære på utestedet, dempet blått lys, fantastisk musikk og fløyelsstemmen av bluesman - det er akkurat det du trenger etter en hektisk uke for å slappe av og føle deg helt levende igjen! Kanskje derfor var det så mange folk som kom på den første blues-aften arrangert av Blue Note - den nye bluesklubben

i Tromsø. Daggi Steffensen-Helling, en av arrangørene av Blue Note og verten av utestedet Nedentil hvor blues-aften ble gjennomført, har fortalt hvordan ideen av bluesklubben kom opp.

—Det er masse bluesartister i byen, men vi hadde ingen bluesklubb hvor man kan gå for å høre på dem, sier Daggi

—vi ville bare starte en klubb for folk som liker blues.

Blue Note er en arena for blues, jazz, bluegrass og beslektede musikkjangere. Blå Musikk-kvelder skal gjennomføres ganske ofte på forskjellige scener i byen. Daggi forteller at selv om han spiller i andre band, har blues en helt spesiell plass i hans hjerte.

Musikk er viktigere enn livet selv

—Blues gir meg frysninger på ryggen, sier han.

Tromsø Blues Invaders sikret en helt fantastisk åpning til den første Blues Aften på Nedentil

På menyen på den første blueskvelden var det to band som spil-

te deilig musikk. Coffee Stewart, medlem av Tromsø Blues Invaders som åpnet kvelden, fortalte om bandet sitt og hva blues betyr for ham.

Tromsø Blues Invaders forener fem musikanter: Coffee Stewart (vocal/munnspill/gitar), Daggi Steffensen-Helling (gitar), Kåre Dag Helling (piano), Espen Høgmo (trommer), Ida Karoline Nordgård

— (bass). Noen av dem har spilt sammen før, men gruppen er helt fersk med sånn sammensetning. Coffee Stewart forteller at de har omtrent 60 års erfaring i musikk alle sammen hvis du legger til hvor lenge alle medlemmene har spilt. Det er kjærlighet for

bluesmusikk som bringer dem sammen, fordi — musikk er viktigere enn livet selv, forteller Coffee.

Blues har mye å gjøre med smerte

Musikken til bandet er inspirert av Freddie King. Coffee Stewart forteller at det viktigste for å spille god musikk er å føle den

dypt, så den kan bidra til følelser hos folk som hører på den.

— Blues har mye å gjøre med smerte, sier Coffee, og det kan du virkelig føle når du hører på blues spilt av Tromsø Blues Invaders.

Blues med "nokka attåt" av Blå Companiet

Det andre bandet som spilte på

En Samefest på Driv

Den velkjente sangeren Max Mackhé presenterte sitt nye album og åpnet en helt fantastisk fest!

OLGA SHAVRINA
MAILMESOON@LIST.RU
MICHELLE FRANCETT-HERMES
(INTERVJU MED MAX MACHE)
MICHELLE.FRANCETT-HERMES@GMX.COM

Lørdag kveld ble studenthuset Driv fylt med folk i vakre og fargerike tradisjonelle drakter. En Samefest var tidsbestemt til releasekonsert av en populær sanger Max Mackhé som presenterte sitt nye album «Välkommen Sápmái».

Max Mackhé forteller at han dagen før releasekonserten stod i en spesiell situasjon, han var uten bassist. En flink lokal musiker stilte opp og spilte i perfekt sync med bandet som gav publikumet på Driv et pulserende show. Max forteller med pasjon og mye positiv energi om forholdet hans til den samiske kulturen, som spiller en større rolle i livet hans enn det svenske, og om musikken som er en blanding av visa og punk rock. Foruten det samiske språket som brukes i de fleste sangene er

Hva: Samefest og Max Mackhé releasekonsert
Hvor: Driv
Når: 13. oktober

innholdet i tekstene inspirert av samisk kultur og den politiske situasjonen.

Sigrd Agnethe Hansen, leder av Samefest, forteller litt om festen og andre aktiviteter som er arran-



BILDER: OLGA SHAVRINA

gert av SSSR - Samiske Studenter Forening i Tromsø. — Slike Samefester er vanligvis arrangert to ganger i semesteret og engasjerer masse studenter ikke bare fra Tromsø, men også fra andre områder av Norge og Sverige,

forteller Sigrd. — Vi synes at det er viktig å lage en plass hvor samene fra Tromsø og andre steder kan komme og ha en grei tid sammen, fortsetter hun — og Driv er et veldig fint sted for det.

Filosofiske samtaler i Tromsø



FOTO: JOHANNA LAUE

Annehver lørdag kl 11.15 inviteres det til Filosofisk Samtale på Skarven Bar. Det blir bl.a. annonsert på Uit's Tavla, på Nordlyspuls.no og tromsoby.no med tekst og temaet som skal tas opp til samtale.

JOHANNA LAUE
JOHANNALAE@HOTMAIL.COM

Samtalene startet for over tre år siden på Mack Øhallen og var i utgangspunkt tenkt som et slags frivillig seminar tilbud til studentene i Tromsø, som skulle kunne presentere og diskutere det de jobbet med. Og det gjorde de. Studentene presenterte masteroppgavene sine, artikler de skulle skrive, og noen ville bare snakke om ting de hadde tenkt mye på. Men møtene utviklet seg fort til noe mer og for hver gang ble det flere av byens befolkning, som kom utenfor universitetsverden, som møtte opp til samtalene.

Gjengen som startet prosjektet med å organisere et sted og tid til å snakke om de viktige spørsmålene som angår oss alle har ingen planer om å slutte.

— Vi er ikke så veldig interessert i å komme fram til endelige svar i de samtalene våre. Det som er spennende for oss er hva som skjer under samtalene, det er prosessen og refleksjonene som deltakerne kommer med som er kjernen i det vi holder på med, sier en av arrangørene.

Som tenkeren Ludwig Wittgenstein sa med sine egne ord - "Philosophy is not a body of doctrine

but an activity." Dette er midt i blinken når det gjelder å prøve å beskrive hva som er det mest sentrale med samtalene.

Møtene er åpne for alle, så hva skjer egentlig bak de ikke lukkede dørene på Skarven Bar? Samtalen er annerledes hver gang; selvfølgelig, for hvordan skulle man kunne planlegge en samtale? Men ofte er det en innleder som skal innlede til samtale. Etter den korte innledningen begynner samtaledelen og da er tanken at alle som er til stede skal være med i samtalen. Selvsagt blir man ikke tvungen til å delta aktivt, men arrangørene tenker på samtalene som en plurallog hvor de prøver å få fram så mange perspektiver som mulig, i motsetning til en dialog hvor det ofte bare er to leire som prøver å overbevise hverandre. De sier selv at de har ingen målestokker for hvilke perspektiver som er tillatt og hvilke ikke.

Det finnes ingen formaliserte krav til deltakerne eller innledeerne. Det viktigste er at alle kan innlede til samtale. - Vi er hele tiden på utkikk etter potensielle innledeere, sier en av arrangørene og legger til at en av de første samtalene ble innledet av en psykologstudent som inviterte til å diskutere temaet kjærlighet. - Det var en kort og fantastisk reflektert innledning som utfordret måten de fleste av oss tenker og føler om kjærlighet. Samtalen gikk helt av seg selv.

Når det gjelder folk som er med, så finnes det nok en fast «kjerne», en liten gruppe med alle slags mennesker, som er med nesten hver eneste gang, men avhengig av tema kommer det nye, nysgjerrige tromsøværingene på hvert møte. Gammel eller ung, student eller bilmekaniker, har du lyst til å lytte til og diskutere andres tanker, eller ønsker du selv å bidra med dine egne refleksjoner rundt politiske, psykologiske, pedagogiske, filosofiske, vitenskapelige, samfunnsmessige, eller rett og slett menneskelige spørsmål så er det bare å komme på en samtale.

Møtene er beregnet til ca. to timer, men ofte er det bare starten på en prosess. Tida går altfor fort og noen liker å fortsette samtalen over en lunsj eller kaffe på en av byens mange kafeer. Det er opp til en selv hva man gjør med alle de nye inntrykkene og tankene. Noen glemmes med en gang mens andre setter spor, tenkes videre og utvikler seg; iblant til et nytt samtaletema. Det er uansett utrolig oppfriskende og spennende å være med. Til og med i den kommende mørketida som for mange er en litt mer tenksom del av året.

Sees på Skarven Bar neste lørdag?



BILDER: OLGA SHAVRINA

blues-aften var Blå Companiet med Steinar Steffensen (gitar/kor), Svein-Arild Berntsen (vokal/munnspill), Trond Lande (bass) og Bengt Karlsen (trekkspill/trommer/kor). Musikerne i Blå Companiet beskriver sin musikk som blues med «nokka attåt». De ønsker ikke å bli plassert i format av blueskonsept. Blå Companiet har et bredt repertoar med stort spenn: fra irske ballader til egenproduserte blues-funky-låter. Musikken deres er en veldig spesiell magi av munnspill, gitarer, rytme og en utrolig utmerket stemme som ikke lar deg sitte stille. Bevis på dette var folk som begynte å danse i løpet av konserten.

Daggi Steffensen-Helling sier at han er fornøyd med hvordan

den første blues-aftenen gikk. På spørsmål om fremtidige planer og aktiviteter av klubben, smiler Daggi at det kanskje kan arrangeres en bluestur til USA eller en bluesfestival. — Vi må bare se, alt kan skje, konkluderer han. Mens fremtiden er spennende uklar, er nåtiden helt tydelig: den første blues-aften av Blue Note-klubben hadde enorm suksess. Vi håper at Blue Note fortsetter å trives og å glede oss med nye blueskvelder!

Hva: Blues Aften
Hvor: Nedentil
Når: 12. oktober



Kunsten å fortelle en historie om sårbarhet

Guro Storskjær ønsker blant andre å fortelle historier som er tabu og som rammer en nerve i folk



FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

—MAN MÅ FORTELLE SLIK TING SÅ DET BLIR SPISELIG FOR NORMALE FOLK PÅ GATA. KUNSTEN ER Å BELYSE PÅ EN SPISELIG MÅTE, AT DET KAN VÆRE HVEM SOM HELST OG HVOR SOM HELST, SIR GURO STORSKJÆR OM SIN DØDSÆRLIGE SELVPORTRETTSBILDESERIE «LIVETS ANSIKT».

SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

—Våre skjønnhetsidealer i dag er helt fucked up, slår den 29-årige visuelle poeten Guro Storskjær fast.

—Jeg jobber veldig ofte med de kvinnelige formene. Alle kvinner er vakre, men det er fortsatt min oppgave å få modellene mine til å føle seg vakre. Det å gi selvtilit til en annen dame er en fantastisk opplevelse, beretter Storskjær.

Det er derfor også viktig for henne å velge modeller som ikke nødvendigvis passer inn i dagens skjønnhetsidealer, men som er naturlige og som ser kvinnelige ut. Mange fotografer jobber med modeller som passer rett inn i dagens skjønnhetsidealer. Storskjær derimot

anser det som enklere å jobbe med folk som bare er ekte.

Å vekke følelser i folk Guro Storskjær har fra barns ben vært veldig opptatt av malerkunsten, spesielt av renessansen, rokokkomalere og Da Vinci. Denne forkjærlighet kjenner man igjen blant annet i hennes selvportretter, hvor hun poserer i praktfulle hjemmelagde kjoler med naturen rundt Tromsø som kulisse.

—Mitt største mål er å treffe en nerve i noen, om det så bare er én person.

I disse bildene søker hun å vekke en følelse i folk; en følelse som ikke alltid er lett å sette ord på, men som en visuell poet kanskje kaller frem i sine tilskuere.

—Mitt mål er ikke å bli rik. Jeg gjør dette her fordi jeg trives og jeg har det bra med meg sjøl.

Storskjær gjør sine ting primært for hennes egen del. Hvis andre da liker hennes bilder er det bare bonus.

Storskjær vil ikke gi fasit til hvordan hennes bilder skal tolkes. Folk må lese de historier i bildene som de selv får frem. Men Storskjær ønsker mest av alt å få folk til å stoppe opp og tenke når de ser hennes bilder:

—Mitt største mål er å treffe en nerve i noen, om det så bare er én person. Det er den beste betaling jeg vil kunne få.

Sårbarheten i oss alle. Historien i oss alle. Bildeserien "Livets Ansikt" er eksempel på dette. Disse syv bildene er egentlig en skisse til ting som Storskjær planlegger å jobbe videre med. Idéen om å vise en side av seg selv

frem på denne måte kom første gang til Storskjær i ett prosjektforløp under hennes utdannelse på Oslo Fotokunsthøgskolen 2008-2009, men nå planlegger hun å jobbe med å fortelle slike historier på en annen måte.

—Jeg vet at det er veldig mange unge jenter som sliter med veldig mange ting. Jeg kan kanskje sette ett ansikt på det. Vi har alle en sårbarhet. Vi har alle en historie. Uansett hvem du er. Det er fortsatt mye stigmatisering. Og det har tatt meg mange år å komme til det punktet hvor man bare gir faen i hele verden og ikke bryr seg om hva folk tenker. Jeg gjør dette for min egen del, sir Storskjær.

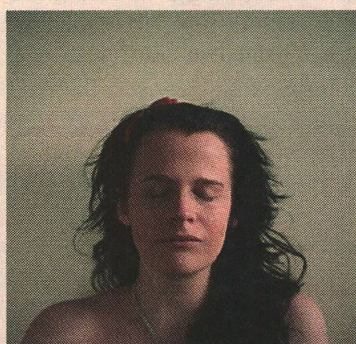
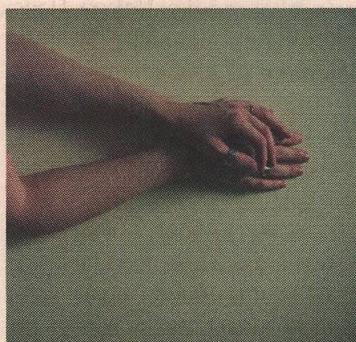
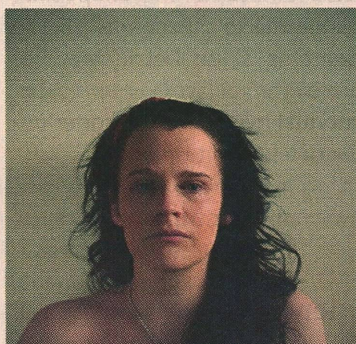
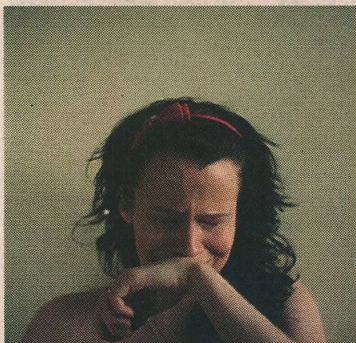
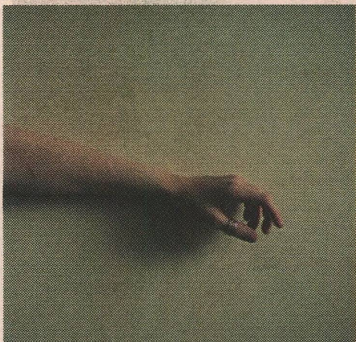
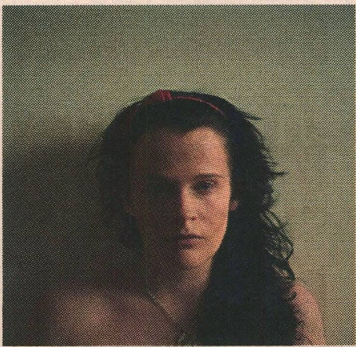
Den fordømmelsen som skjer av folk som viser svakheter som denne, den fordømmelsen mener Storskjær kommer av uvitenhet og at det fortsatt vekker en følelse av skam. Storskjær synes ikke at disse historier blir fortalt nok og det er en av de ting som hun ønsker å jobbe mer med i fremtiden.

—Veldig mange unge jenter sliter med veldig mange ting. Jeg kan kanskje sette ett ansikt på det.

—Det viktigste for meg er å fortelle historier. Men jeg kan ikke skrive – jeg

er ikke noen dikter, men jeg kan fortelle historier med mine bilder. Det er det visuelle som forteller mine historier.

Guro Storskjærs kunstneriske bilder blir derfor midlet hennes for å rekke målet, nemlig å fortelle historier.



BILDESERIE AV SELVPORTRETTETTER: «LIVETS ANSIKT», 2012

Ministry of Sound lagde rave-party på Driv

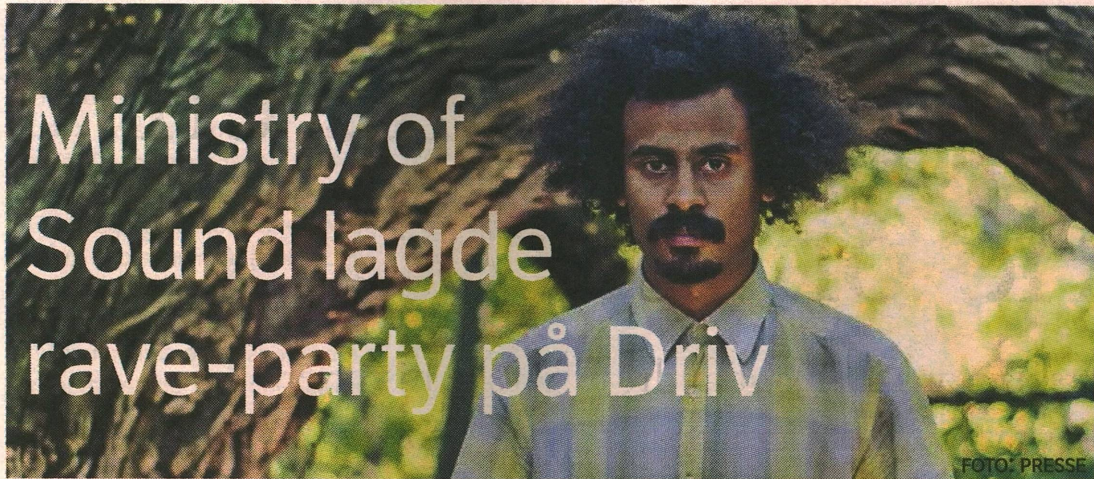


FOTO: PRESSE

Gjennom et røykfylt rom dundret bassen til Ministry of Sound DJ-ene Nils Noa og James Njie. På dansegulvet på Haakonscene stod stadig flere danseglyde mennesker.

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Selv om det var sparsommelig med folk på Driv når musikken startet, så ikke det ut til å gi DJ-ene kalde føtter. Det kunne virke som om musikken var der for å lokke folk fra vors og mot Haakonscene, noe som så ut til å skje utover kvelden. Plutselig var dansegulvet fylt med

danseentusiaster som lot seg rive med av musikken.

Retro-følelse
Kjærligheter på pinne og andre effekter fra Ministry of Sound lå tilgjengelig når folk kom inn og ga en retro-stemming til konserten. Lyseffektene og sceneshowet var veldig stilig, og med en god gammeldags røykmaskin fikk man følelsen av å være på et undergrunns rave-party.

Folk drakk, nøt musikken og danset seg inn i natten. Stemningen på Driv var upåklagelig, og med et slikt repertoar av elektriske toner vil mange si seg enige i at DJ-ene har talent.

Hva: Ministry of Sound
Hvor: Driv
Når: 13. oktober

Jesus i kjortel



FOTO: IVONNE WILKEN

Jesus kommer på scenen i svart kjortel. Hans velsignelse er heftig, gjennomført rockemusikk servert av svenske kjendisrockere.

TEKST: TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Musikalsk har TSOOL, som de blir kalt, en klassisk 60-tallsinspirert rockestil med gode gitarriff og fengende, enkle og tøffe melodier. Hele konserten er en powertrip med et bunnsolid band som virkelig vet hva de holder på med, og det vet også publikum å sette pris på. Lille scenen på Kulturhuset blir sakte men sikkert omskapt til en undergrunns-scene for rockens konger.

Bandets sanger og frontmedlem Ebbot Lundberg er virkelig en true star. Med sin vanlige, svarte kjortel og langt, skulderlangt hår kan han i stilen minne litt om "Hank von Helvete" kjent fra Turboneger. Bare at Ebbot er utrustet med en klart bedre sang-

stemme og musikalsk teft. Hele bandet rocker bokstavelig talt gjennom hele kvelden fra første til siste sang. Selv om sangene kan minne en del om hverandre, er håndverket bak musikken så sterkt at man kan slappe av. Her er det noen som vet hva de holder på med.

Bandet The Soundtrack of Our Lives traff jeg på første gang tilfeldigvis i en brukt musikksjappe i Bergen. Plata ble liggende glemt helt til bandet plutselig dukket opp i Tromsø. Denne gang på deres aller siste Nor-gesturné. Og synd er det, både at det er deres siste turné etter starten i 1995 og at jeg ikke har fått vært på flere konserter med disse klassiske rockeheltene.

Bandmedlemmenes gjennomsnittsalder må nærme seg førti

og det gjenspeiles i publikum. Men TSOOL har også flere yngre fans som skuer på deres Messias på scenen og med ærefrykt ofrer opp ølen sin til Ebbot. Resultatet er en yngre mann opp på scenen sammen med sin store helt, han deler mikrofonen og vræler ut sitt rockeskrik. Alt med sin Herres velsignelse. Helt til slutt får vi selvfølgelig servert en rekke ekstranummer og tilbakemeldinger om at Tromsøpublikummet virkelig har rørt hans eksellense i dypet av hjertet. En verdig avslutning i nord.

Hva: The Soundtrack of Our Lives
Hvor: Kulturhuset
Når: 13. oktober



FOTO: SALLY ROSENDAHL

ZED NELSON ØNSKER Å GJØRE OSS OPPMERKSOMME PÅ DET PRESSET SOM VI ALLE LIGGER UNDER.

Gjennom utstillingen "Love Me" prøver fotograf Zed Nelson å utfordre våre skjønnhetsidealer.

SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

Hver dag ser vi oss selv i speilet; noen flere timer i døgnet, mens andre ikke mer enn et par minutter. Våre vestlige skjønnhetsidealer har blitt eksportert til resten av verden og i dag ønsker mennesker fra et utall nasjonaliteter å sammenlikne seg selv amerikanske modeller, britiske skuespillere og latinamerikanske sangerinner.

Internasjonale virksomheter har med suksess solgt et smalt vestlig utseende, og som resultat går kvinner og menn over hele verden gjennom timevis av arbeid og smertefulle operasjoner for

å passe inn i det tenkte idealet. Ikke bare unge kvinner ligger under for dette presset. I stigende grad gjelder det for menn også å passe inn i idealet. "Skjønnhetsindustrien overbeviser oss om at aldring er som en sykdom," forklarer Nelson.

I stedet for å stille ut modeller, bodybuildere, skjønnhetsdronninger osv. som utskudd, ønsker Nelson å få oss til å innse at vi alle er en del av denne kulturen og at vi alle ligger under for dette presset. Gjennom dette 5-årige prosjekt har Nelson utforsket hva

mennesker går gjennom i skjønnhetens navn i 18 forskjellige land. Blant annet har han portrettert neseoperasjoner i Iran og høydeoperasjoner i Kina. Han bemerker hvordan brasilianske og sørafrikanske skjønnheter er hvite, mens de i Japan har et spesifikt barbie-dukke utseende. Disse ekstreme skjønnhetsidealer har blitt så vanlige at man nærmest er unormal hvis man ikke ligger under dette uuttalte presset.

"Når man fjerner ideen om at vi er disse sofistikerte vesenene, så er vi faktisk bare dyr," påpeker Nelson. Hans direkte og provoserende bilder får enhver, selv unge vakre studenter som oss, til å tenke over når vi sist over-

veiede å gjøre noe ved utseende vårt. Og du? Har du også overveiet en neseoperasjon eller en slankekur? Hvorfor er man egentlig medlem i Kraft? Hvem styrer egentlig ditt utseende?

Hva: Love Me
Hvor: Perspektivet Museum
Når: inntil 27. januar 2013

Karpe Diem grep Tromsø

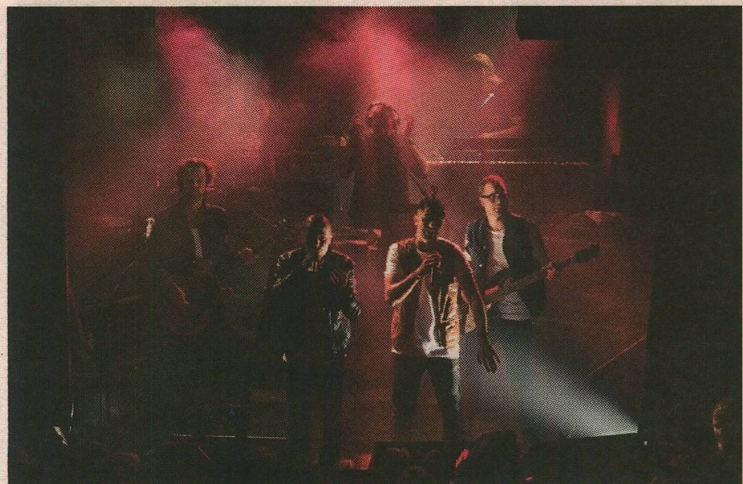


FOTO: FRANCESCO FIORE

17. oktober holdt Karpe Diem konsert på Studenthuset Driv i Tromsø. Alle de 550 billettene var utsolgt allerede flere dager før konsertdagen, og de skyhøye forventningene til bandet ble oppfylt. Og enda litt til.

ELSEBETH SOPHIE BRUM
ELSEBETH.BRUN@GMAIL.COM

Karpe Diem kom i september ut med sin fjerde plate, «Kors på halsen, ti kniver i hjertet, mor og far i døden», og på onsdag spilte de for et utsolgt Driv for andre gang. Hip-hop duoen fra Oslo kan blant annet skille med en Årest Spellemann 2010. Rett før Chirag Patel og Magdi Omar Ytreeide Abdelmaguid kom på scenen var det en elektrisk og forventningsfull stemning blant publikum. Og stemningen fortsatte å stige utover kvelden.

De åpnet konserten med «Skåler i blod» fra den nye skiva, og fulgte opp med den ene hitlåta etter den andre. Publikum fikk høre hele spekteret til Karpe Diem fra den knalltøffe låta «Toyota'n til Magdi», til den rolige «Tusen tegninger». Konserten var en god blanding av gamle slagere og låter fra den nye plata, og publikum var i aller høyeste grad med på alle sangene. Høydepunkter for publikum var blant annet

«Jens», «Regnvær» og den gamle sangen «Fjern Deg». Magdi og Chirag trollbandt publikum med sin sjarm, og det toppet seg med Magdi som stage divet og ble båret rundt på svette og klamme hender fra et ekstatisk publikum.

Etter de hadde gått av scenen skrek publikum om ekstranummer, og de fikk det de ba om. En utrolig bra konsert ble avsluttet med allsang da gruppa spilte den velkjente sangen «Stjerner.» Og det er vel det disse gutta kan beskrives som; virkelige stjerner som imponerer med sin scene-sjarm, sine tøffe låter, dype tekster og en stor evne å få med seg publikum.

Hva: Karpe Diem
Hvor: Driv
Når: 17. oktober

[INTERVJU] Kråkesølv

Guttene i Kråkesølv ønsker å presentere seg selv på en anstendig måte.

SUNNIVA JOHANSEN
SUNNIVA.J@GMAIL.COM

– Vi synes bærre det e arti, svarer guttene på spørsmål om terningkast to-anmeldelsen de fikk i Utopia.

Hva slags fanbase har dere egentlig?

Thomas: Nei, det er jo alt mulig. Vi har fans fra 14-15-årsalderen og opp til 65 år – det er kanskje ikke så mange 65-åringer, men de er der. Vi ser jo at det er flest unge

jenter som står fremme på konsertene og synger med. Det er nok litt skummelt for 16 år gamle gutter å innrømme at de liker Kråkesølv.

Kristoffer: Vi føler oss veldig velkomne i Tromsø altså, til tross for det terningkastet dere ga oss.

Ja, hva synes dere selv om den tredje skiva? Beste hittil?

Petter: Ja, jeg er mer fornøyd med den gensen jeg kjøpte igår enn den jeg kjøpte for tre år siden.

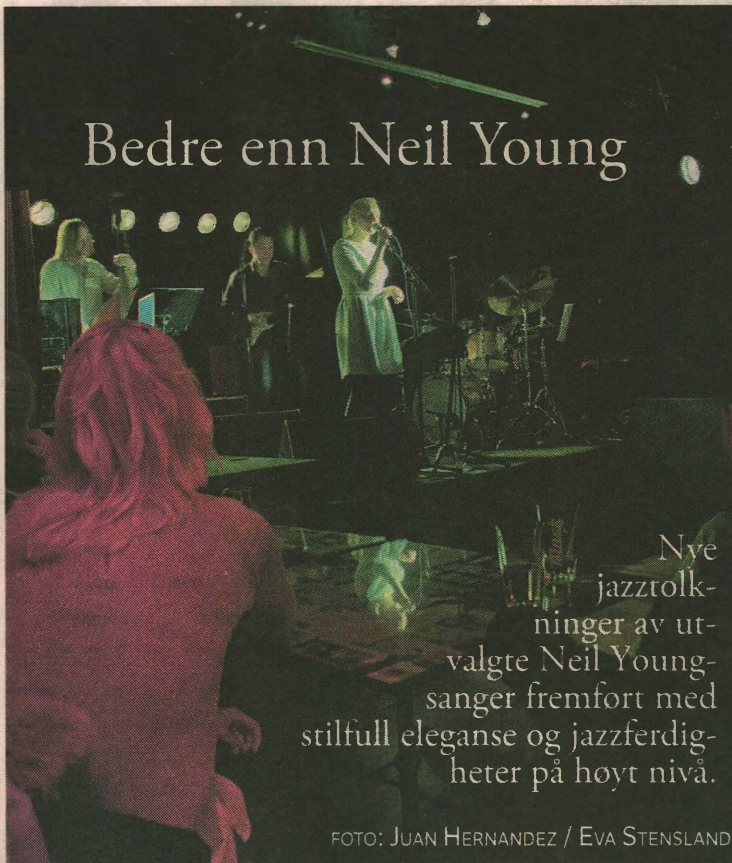


FOTO: JUAN HERNANDEZ / EVA STENSLAND

TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Det er tydelig med hvilken seriøs utøver vi har med å gjøre. Jazzsangerinne Eline Åsbakk med sitt kompetente band spiller Neil Young nesten bedre enn Young selv. Dette er selvfølgelig klassiske Young-sanger fremført i en annen stil, men Åsbakks stemme fanger salen fra første tone og skaper en rolig, magisk stemning på utestedet Nedentil.

Det hele blir fremført stilsikkert, behagelig og uten mye rom for kritikk. De har klart å skape et helhetlig konsept som evner å tilføre Tromsøs musikkscene noe utenom det vanlige. Den musikalske pakken vi får servert består av elleve låter, alle utført av solid etablerte jazzmusikere.

Det første høydepunktet er sangnummer to Tell Me Why. Deretter følger undertegnede favoritter fra kvelden: Down by the River, Out on the Weekend, Mellow My



FOTO: SUNNIVA JOHANSEN

Thomas: Ja, men om ti år så er den gamle gensen stilig igjen!
Fredrik: Det er klart vi er veldig fornøyd med den nyeste skiva. Hvis vi ikke hadde vært mest fornøyd med det nyeste vi hadde gjort så hadde det betydd at vi ikke utvikler oss.

Vi må jo også snakke om språket?

Alle: Hæ? Ka du mene?

Nei, dere synger jo på dia-

lekt, og dere har et veldig reint språk... Dere bannes ikke mye?

Petter: Nei, det er ikke så mye bannskap. Jo, det er jo et "jævlig" her og der da.

Fredrik: Det må komme naturlig, vi prøver å skrive så likt som vi prater som mulig.

Petter: Vi prøver å unngå nødrim. Vi kan ikke gå på kompromiss med vår egen dialekt. Hvis alternativene er å bruke et lite brukt

Mind og avslutnings sangen Birds.

Bandet viser tydelig hvordan de nyter å spille disse gamle klassikerne i ny, reharmonisert utgave. Det er spesielt de glimrende utførte pianosoloer av jazzpianist Eivind Valnes som er verdt å merke seg, ved siden av resten av bandets samspill. De rutinererte musikerne gir oss flere partier med improvisasjon som preges av god, koordinert jazzmusikk.

Thomas R. Larsen på gitar, Dag Okstad på bass og Christer Jørgensen på trommer viser hvordan dyktige og rutinererte jazzmusikere følger hverandre i sine individuelle improvisasjoner. Lydbildet preges av avslappet, godt innøvd sanger. Men det er spesielt pianist Valnes som utmerker seg ved siden av sanger Eline Helle-rud Åsbakk.

Skulle man kritisere noe, må det være å ønske å se Åsbakk slippe seg enda mer løs. Hun har et mildt og lavmælt uttrykk det meste av tiden, hele tiden med sterk innlevelse. Men noen ganger skulle jeg ønske at hun slapp stemmen ennå mer til. Potensiale ligger der.

Hva: Neil Young
– Reharmonisert
Hvor: Nedentil
Når: 16. oktober

ord for å rime, eller å ikke rime i det hele tatt, så velger jeg heller å gå uten det rimet.

Thomas: Vi har et ansvar for å presentere oss sjøl, man må gjøre det ordentlig. Spesielt norske band kommer lett unna med dårlige tekster når de skriver på engelsk, det vil vi ikke. Og det kan vi ikke.

Petter: Tekst er definitivt det som tar lengst tid å jobbe med. Jeg bruker mye tid på tekst.

KULTURELLBEHANDLE

Igjen denne høsten hadde vi en stor glede av å beundre Nordnorsk Symfoniorkester her i Tromsø.



FOTO: MAGDALENA BUDÍNOVÁ

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SE@GMAIL.COM

Konserten var en del av en tur som omfattet Tromsø, Mosjøen, Narvik og Bodø. Denne gangen spilte orkesteret under takstokken til Arvid Engegård, og på programmet stod verker av kjente, tyske komponister, som blant annet Joseph Haydn og Felix Mendelssohn.

Konserten startet opp med Mendelssohns Overture til Hebridene – Fingal's Cave, op. 26. Den første klangen av celloer, bratsj og fagott førte publikum til en magisk stemning, og undertegnede fikk følelsen av at atmosfæren i rommet var som en hule; Her satt man helt avkoblet og man kunne konsentrere seg eksklusivt om musikken.

Videre fikk publikum nyte vakre toner av Trompetkonsert i Ess av Haydn. Det var selvfølgelig trompet og trompetsolisten som spilte en primær rolle i dette punktet på programmet, representert av solisten Ole Edvard Antonsen. Etter en liten pause presenterte orkesteret Symfoni nr. 4, "den italienske", op. 90 av Mendelssohn. Første del var en sonate fylt av

lystlig og frydefullt spill. Så steg temperaturen betraktelig, og man kunne nesten se for seg alle stedene som Mendelssohn beskriver bare ved bruk av noter, så levende virket musikken.

Den tredje delen var en menuett, og fram mot konsertens finale opplevde man en eksplosiv blanding av ro-

mersk saltarello og neapolitansk tarantella. Publikum var begeistert. Salen var full og publikum klappet veldig lenge for å takke for en slik stor, kulturell opplevelse. Man kan bare håpe at fremtiden vil bringe stadig flere slike spektakulære konserter framført av Nordnorsk Symfoniorkester.

Naar de døde vaagner



FOTO: JUAN HERNANDEZ

Førrige lørdag dro vi tilbake til 70- og 80-tallet for å høre tre legendariske funkband - Synkh, Collage og Grand Slam, som er godt kjent blant tromsøværingene. Legenden viste seg vital.

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Rett før begynnelsen av konserten var salen fullsatt av et avslappet publikum, hjulpet av dekorsjoners som skapte en spesiell «underground» atmosfære. Man hadde et inntrykk av at alle kjente hverandre, og at de var fornøyd, som om de hadde blitt gjenforent etter mange år.

Konserten hadde sin egen stil, som passet utmerket til Verkstedets scenario. Det manglet ikke på hverken raske sanger eller langsomme ballader, og alle sang med. Sangene ble sunget på engelsk. Det primære temaet var selvfølgelig kjærlighet og alle følelsene som er forbundet med det. Oppmerksomheten min ble tiltrukket av et fantastisk instrumentalt spill og klarhet lydmessig. Gitarer, perkusjoner, Keyboards

og karismatiske vokalistere – det var kraften av alle disse bandene.

Denne hendelsen handlet ikke bare om konserten og musikkopplevelser. Det var mer om mennesker fra generasjonene 50- og 60-tallet og tilknytningen deres til en bestemt type musikk, som erindrer minner og har med et element av opprør og revolusjon, som holder til mer eller mindre i deres hjerter, og som nok ikke dør.

Den middelaldrende garde, DeLillos

Fredag kveld fyltes Kulturhusets hovedscene utvilsomt med livslange fans siden gjennomsnittsalderen var nærmere 50. Med en halvliter eller to i hendene var publikum spente på showet som ett av 80-tallets storheter skulle vise oss.

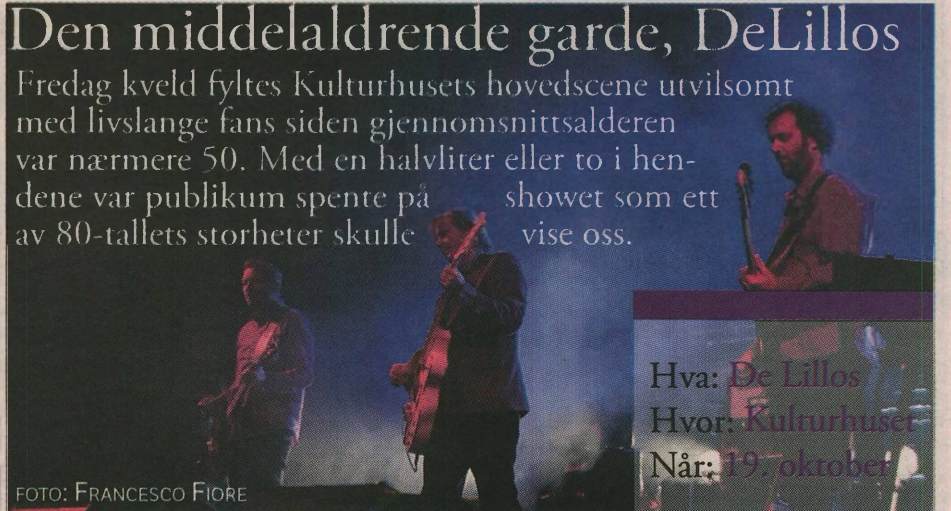


FOTO: FRANCESCO FIORE

Hva: De Lillos
Hvor: Kulturhuset
Når: 19. oktober

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Rustent, men solid
Atmosfæren som svirret i salen før veteranene entret scenen var uansett på topp. De Lillos inntar scenen og tar oss med på en reise gjennom deres karriere, og årets første snøvær glemmes. De begynner med noen rolige, og kanskje mindre kjente sanger fra de nyere albumene deres. Selv om

dette er sanger som bare blodfansen hører på får bandet mye applaus etter hver sang. Stemningen er nærmest hyggelig og folkelig.

I sangen "Flink" stopper det plutselig opp for Lars Lillo Stenberg, men gutter som har vært så lenge i bransjen lar seg ikke vippe av pinnen så lett. Etter noen sekundspause er musikken tilbake i spor og holder seg stødig resten av kvelden.

Råkk n' rål aften

Lyssettingen og de tekniske aspektene er upåklagelig og De Lillos har en magisk evne til å skape en feel-good stemning. Med selvironiske og humoristiske utsagn mellom sangene, som å glemme hvilken sang de skal spille pga. alderdom, er det ikke vanskelig å forstå hvorfor de ble så store. Med sangen "Ut" og andre slagere fikk bandet bra-klapp med trampeklapp. De har spilt i 30 år, men de holder fortsatt koken. Det ble på fredag kveld verdsatt igjen!

Svart Metall Sidan

Angt Blod, Gammla Danor

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

PICTURES: PROMO

GRAVLUND och SJUKDOM är stadens två yngsta Black Metal Band. Tidningen lät dem forklara om deras djeveliska planer. En Utopia eksklusiv.

Först och främst, kan ni berätta för oss vilket motiv ni hade när bandet skapades?

Gravlund (Stian)

Starta bandet sammen med trommissen, og grunnen til at vi begynte, var at vi ville spille gammel-dags ekstrem metall/Black Metal. I starten var vi bare to stykker og planen var at vi skulle være et reint studio prosjekt. Det balla litt på seg med plateutgivelse relativt kjapt etter at vi begynte, og etter hvert har vi fått full besetning med gitar, bass, vokal og slagverk. Vi skulle egentlig fortsette med bare meg og trommissen i studio, men live besetninga låter så fett, at det ville være dumt å ikke dokumentere det i studio.

Sjukdom

Å gjenopprette æren til den Norske Svartmetallen, som har stagnert og dødd mere eller mindre ut i de siste årene, da spesielt i Nord-Norge. Vi ville plassere Nord-Norsk svartmetall på kartet for alvor!

Beskriv bandets konsept med fyra ord.

Gravlund: "CADAVERIC SKULLBOILING BLACK METAL"

Sjukdom: Pest, Hat, Krig, Mørke.

Kan ni presentere nuværende medlemmar, och forklara deras roll i bandet?

Gravlund: Ingen av medlemmene ønsker fokus på sitt eget navn, eller person, så svaret her må bli :GRAVLUND

Sjukdom: Sjuking - Vokal, Natt - Trommer, Smitte - Gitar, Pesta - Bass

Vad är bandets planer inom snar framtid?

Gravlund: For tiden spiller vi inn materialet som er ment for en full lengde, og det låter jævla fett. Er meninga at det skal komme ut en



FOTO: PRESSE



SJUKDOM PLANERER EN FULL-LENGTH ALBUM

ep først, men aner ikke når den kommer. Vi har foreløpig bare spilt to konserter, men det blir det nok mer av i framtiden. Blir aldri helt likt når vi spiller, noe som for min del, gjør at det er givende spille de samme låtene flere ganger. Liker ikke at ting skal være alt for planlagt. Så i en nær framtid har vi gitt ut flere skiver, og ødelagt feststemninga rundt omkring.

Sjukdom: Vi er for øyeblikket i studio for å spille inn vårt første album, som vil bli utgitt iløpet av vinteren, dette vil selvsagt bli oppfulgt med en rekke gigs.

Vi är i 2012. För 20 år sedan, började Norsk Black Metal att ta över världen. Tänker ni att Norge ännu leder scenen? Och varför?

Gravlund: Aner virkelig ikke om norske band "leder" scena. Det er massevis av fete band i både Norge og utlandet, så her er det bare å lete i undergrunnen.

Sjukdom: Selv om det finnes mange fantastiske europeiske band; tyske, svenske, finske, polske osv, så vil etter vår mening Norge alltid være kongen på haugen. De

gamle bandene har stagnert, ja, men det var fortsatt de som viste verden hvor skapet skulle stå, noe framtidens Norske band bør leve opp til... Og ja, noen har.

På vilka sätt kan ett Nord-Norskt och Tromsø band påverka er musik?

Gravlund: Tror ikke det har noe å si. Det er ingen i bandet som er i fra Tromsø. To av medlemmene bor her.

Sjukdom: Vi har veldig lange, iskalde og totalt mørke vintre, det Nord-Norske folket har vært undervurdert og ignorert i alle år, så vi er nok litt mere hardføre og barskere, noe som ihvertfall gir oss inspirasjon.

Nuförtiden är fysisk musik någonting de flesta människor inte bryr sig mera om. Tänker ni att det är ännu viktig för ett Black Metal band att släppa ut musik på fysiskt format?

Gravlund: Ja det tror jeg. Er selv platesamler og laster aldri ned. Planen er at neste utgivelse skal gis ut på kassett. Det er



FOTO: PRESSE



GRAVLUND HAR SIN FÖRSTA E.P. UTE PÅ UNBORN PRODUCTIONS

et format som jeg tror kommer til å passe musikken vår godt. Fysiske formater er mye fetere enn mp3 filer.

Sjukdom: JA! Fysisk musikk har alltid vært viktig for musikkverdenen, og dette stemmer særlig i undergrunnen. Bare det å høre på svartmetall på vinyl eller kassett er noe helt spesielt i seg selv, det gir en helt egen følelse. Det å gi ut utgivelser digitalt er sjelløst, og det gir ingen samlerverdi i det hele tatt.

Nämn någonting som ni kommer aldrig att göra med bandet.

Gravlund: Kalle musikken vår for "True Norwegian Black Metal, bruke sminke, eller øve mye/planlegge før vi går i Studio.

Sjukdom: Melodi Grand Prix, Midtøstenturné, opptre i andre farger enn hvitt, svart og blod.

Har ni redan hört om vandrars band? Tänker ni att Gravlund och Sjukdom spelar samma typ av Black Metal?

Gravlund: Har selvsagt sett Sjukdom live. Knakende kjekke gutter og jenter. Synes ikke vi spiller samme type Black Metal. Vi henter mye mer inspirasjon fra 80 tallet og 70 tallet, ja kanskje til og med 60 tallet, enn noen andre metal band i området gjør.

Sjukdom: Vi kjenner veldig godt til Gravlund, både musikken og folkene, og vi har veldig sansen for den typen old-school black metal de spiller! de viser virkelig at den originale, svartmetallen fortsatt har baller og sjel. Vi spiller ikke samme "type" svartmetall nei. Vi er kanskje inspirert mere av litt nyere band, og vår musikk er litt raskere og brutal.

Tack för intervjun och lycka till med allt. Om det finns någonting annat som ni ville säga, så kan ni få sista ordet.

Gravlund: Takk for intervjuet. "CADAVERIC SKULLBOILING SEANCE"

Sjukdom: Mens vi er inne på Nord-Norsk svartmetall, ber vi dere om å ta en kikk på Kaevum, Nordvrede og Taakeferd, som utgjør resten av Tromsøs svartmetall-elite.



Artist: Autarcie
Album: Horizons Funestes
Plateselskap: La Mesnie Herlequin
Karakter: 4/6



LYONEL PERABO
 LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Published earlier this year, "Horizons Funestes", the second album for the Free Countian band, had the honor of being the second opus produced by Famine's Label, La Mesnie Herlequin. These "Baleful Horizons", despite benefiting from visuals made in Metastasis (Blut Aus Nord, Paradise Lost, Alcest), are among the dirtiest to be found in the nowadays Kingdom of France.

You get an idea of the scope of the album just a couple of seconds after inserting it inside your CD Player. While somber Gregorian chants set the tone for a gloomy trip throughout desolated lands, Nokturn (Vocals, Strings and Drums) and Anti (Strings) arm themselves for the sonic assault of "Ultime Retranchement". Raw settings made of moldy drums and (very) rusty guitars thankfully leave space for an overall enveloping and powerful sound. Here, tortured instrumentation and raspy vocals work in concert to hunt, corner and beat the hell out of your miserable self.

AUTARCIE's music is indeed (and rather unsurprisingly) an expression of a strong misanthropy married by force to a disillusioned, bitter melancholy. As a result, "Horizons Funestes" ends up constantly revolving around, on one hand, fast, murderous declarations of hate and on the other, grey, desolate and melodic howlings. Endowed with an ever-evolving and dynamic songwriting (this album definitely ain't Striborg, thanks Satan), "Horizons Funestes" manages to spice up its Black Metal with welcomed doses of surprising breaks, riffs and melodies.

For all those interested in an original, yet very French form of "Metal Noir", AUTARCIE's second album represents nothing but a mandatory listen, together with its younger (and yet better) brother. Buy or Die!



Artist: Bat for Lashes
Album: The Haunted Man
Plateselskap: Pharlaphone
Karakter: 5/6



KJETIL ENGH AASEN
 ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Musikk med spor av flaggermus

Den kvinnelige sangeren Bat for Lashes kom ut med sitt tredje studioalbum *The Haunted Man* 12. oktober, og viser igjen et album som kan beskrives som solid og friskt. Selv er jeg ikke veldig kjent med artisten, men etter dette kan hun adde en ny fan til sin fanskare.

Bat for Lashes' virkelige navn er Natasha Khan. Khan har drevet med musikk en stund, men startet sin karriere med scenelyset for alvor rettet mot henne i 2006, da med albumet *Fur and Gold*. Kritikerne likte hva de hørte, og det gjør de fortsatt.

Bat for Lashes har en interessant og original sound som er lett tilgjengelig for de fleste musikklyttere. På en annen side er det mye på denne skiva som man kan verdsette som god tradisjonell indie, med et hint av dream pop og baroque pop.

Bat for Lashes kan sammenlignes halvveis med vidunderverket Beach House, men der Beach House har en mer distinkt atmosfærisk sound, har Bat for Lashes en litt mer ordinær indie. Ordinær indie er ikke negativt ment, her er lydbildet rikt og bredt og sangene er godt varierte og enestående. Den sterke kvinnelige vokalen står i fronten av et solid og gjennomtenkt stykke musikk.

Tittelsangen *The Haunted Man* er en av de beste, klar toppklasse. Ingen av de andre sangene ligger veldig langt under gjennomsnittsnivået, alt i alt er hele albumet på et høyt nivå.

Jeg gleder meg mildt sagt allerede til hennes neste album, som sannsynligvis kommer i 2015.



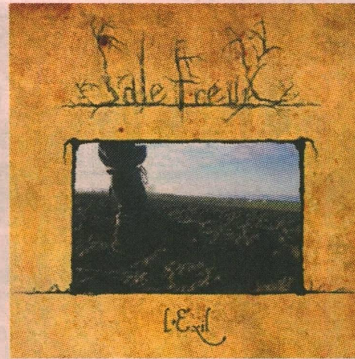
Artist: Smoke & Jackal
Album: EP No. 1
Plateselskap: RCA Records
Karakter: 5/6



SYLWIA REZULAK
 SYLWIA.REZULAK@GMAIL.COM

This year officially witnessed a really nice fusion. Nick Brown, the singer and guitarist of Mona, and Kings of Leon bassist Jared Followill decided to hang out.

This cooperation named Smoke & Jackal resulted in the creation of their first EP with the reasonable title EP No. 1. It is composed of six captivating songs that invite you for a deep mind journey and yeah, sometimes even for smooth hip-wiggling or happy foot tapping – grooving ocean rock at its best. Fall Around, the first song, avails oneself quite brazenly of the repertoire of Radiohead's Reckoner but yet in a solid and confident manner with a more echoing sound and lowered vocal pitch. The six song family, however, has a very black sheep among its members: No Tell, the second song and the first single (Why?!), is an incredibly simple (dumb) 'by-product' that will probably soon dominate the dance floors of the world and already now wins the price for the worst lyrics this year (ever). Luckily the other songs can easily outweigh the mess done. You're lost benefits from Nick Brown's heartbreaking vocals – a really good mixture of fragility and strength which is really nicely contrasted by the coolness of the dub dominated Road Side that follows. Ok Ok is a very Ok dynamic rock pop song in a solid Arcade Fire manner – a good way to start Mondays, for those who like to be happy. Save Faces is not only the last song on the EP, but also its masterpiece. A careful, fragile composition dominated by an incredibly dark bass line. Nick Brown's voice sounds broken, lost, while the guitar in the background is shrieking – a beautifully sad song. EP No. 1 is a nice mixture of diversified songs and hence quite refreshing. A promising start that quickens the appetite for a full album.



Artist: Sale Freux
Album: L'Exil
Plateselskap: La Mesnie Herlequin
Karakter: 4/6



LYONEL PERABO
 LIONEL.D@HOTMAIL.FR

There is something about French Black Metal that you can only understand if you yourself are French. That's what I believe and what I will hereby explain in the following.

When you live in France, the first thing you learn as a toddler is to live with this odd, eerie feeling of melancholy that reeks of death and bitterness. Wherever you go, whatever you are looking at, may it be the low lying mountains on the distant horizon or the remnants of an ugly, once-great town, you are always taken aback by this feeling.

Constantly suffocated by the weight of the centuries, you learn to deal with the inherent greyness of our once-kingdom; the faltered countryside and its barren nature, the sullied concrete and the dusty tiles, equally abused by the never-ending rain of a moldy fall and a void winter.

All of this dirt is what makes the greatness of French Black Metal. Where Norwegian might be noble and Finnish devoted, French Black Metal is the decayed vision of a never-ending self-inflicted decadence: mindful not to knock down the pillars it laid its foundation upon but never missing an occasion to relieve itself on them when too loaded to reach the loo.

No artist has managed to express this state of welcomed deséspérance as much as Dunkel from SALE FREUX. Now releasing his third album, the band's sound has been thoroughly altered by the masterful production of Famine (Peste Noire), turning the once raw outfit into a mean soldier, ready to slip on his rusty armor and draw his leaden blades in the name of the Noir Metal de France. A surprising turn of events, but a much welcomed one.

insomnia program

THURSDAY 25. 10

14:00 Petroleum Development and Social Responsibility in the North of Norway, debate, Tromsø Kunstforening

19:00 Alex Zubkerman [Jyväskylä], Kurant

20:00 Official opening Sähkö – The Movie with Jimi Tenor and Jori Hulkkonen LIVE [Helsinki] Verdensteatret

21:00 Cos Mir [Bucharest], Driv Vørter Scene

22:00 Next Life [Oslo] Driv Haakon Scene

22:30 Kitkaliitto [Helsinki], Driv Vørter Scene

23:00 RBMA Presents: Julius Sylvest [Copenhagen], Driv Haakon Scene

23:30 Rochite [Bucharest], Driv Vørter Scene

00:00 RBMA Presents: Axel Boman [Stockholm], Driv Haakon Scene

FRIDAY 26.10

12:00 Nordic Electronic Music Convention, Tromsø Kunstforening

18:00 Shameer Nyland Ali, Emilija Skarnulyte and Ørjan Amundsen (video, performance, concert and installation), Kurant

18:00 Design vs. Music w/ Big Active, seminar, Verdensteatret

20:30 Nikka and Alba G Corral [Barcelona], Verdensteatret

21:30 Nerone [Barcelona], Driv Haakon Scene

21:45 RBMA Presents: Thomas Knaak [Copenhagen], Verdensteatret

21:45 Noise Fabrique [Jyväskylä/Murmansk], Driv Vørter Scene

22:30 F.A.C.E. [Tromsø], Driv Haakon Scene

23:15 Mathias Stubø Band [Tønsberg], Driv Vørter Scene

00:00 Desto & Jimi Tenor [Helsinki], Driv Haakon Scene

00:30 Guillamino [Barcelona], Driv Vørter Scene

01:00 Alejandro Paz [Santiago de Chile], Driv Haakon Scene

SATURDAY 27.10

12:00 Cooking with Arduino, workshop, Tivbit

15:00 Steve Blame presents: Emotional Vaseline – A multi-media Show, Tromsø Kunstforening

18:00 Maria Dorothea Schratzenholz and Hågen Magnus Kristiansen (video and drawing), Kurant

21:00 DJ Uijui [Rovaniemi], Driv Haakon Scene

21:30 Hjemetrim [Tromsø], Driv Haakon Scene

22:00 Hanne Kolstø [Kristiansand], Driv Vørter Scene

22:45 Emika [Berlin], Driv Haakon Scene

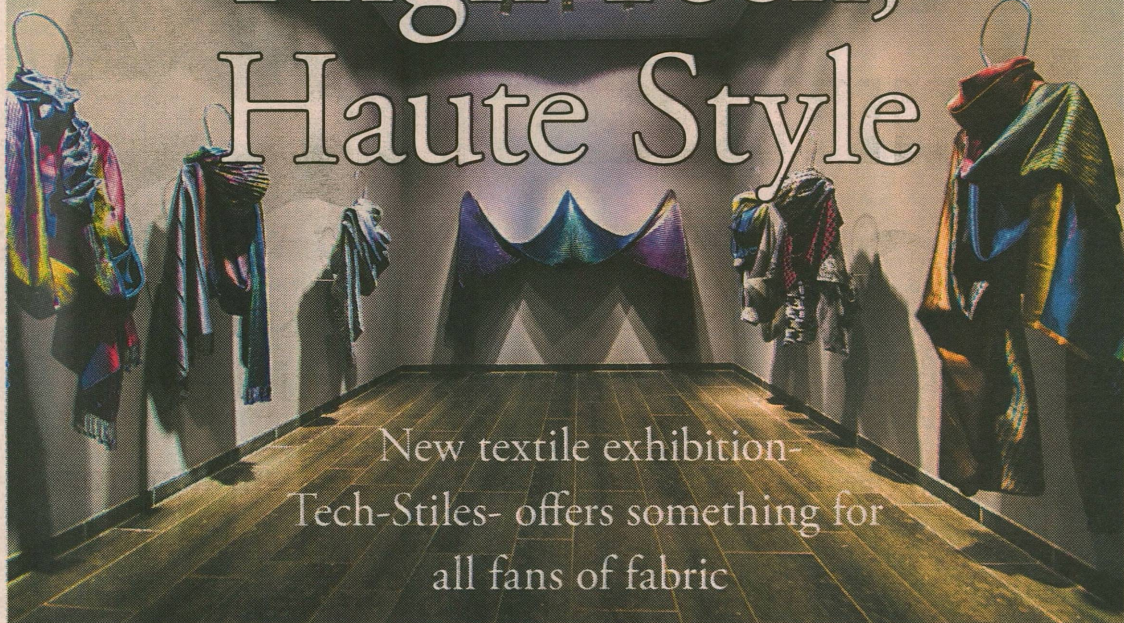
23:30 Portable [Lisbon], Driv Vørter Scene

00:00 Gus Gus [Reykjavik], Driv Haakon Scene

00:45 Jori Hulkkoen presents Third Culture [Kemi], Driv Vørter Scene

01:15 Röyksopp DJ-set [Tromsø], Driv Haakon Scene

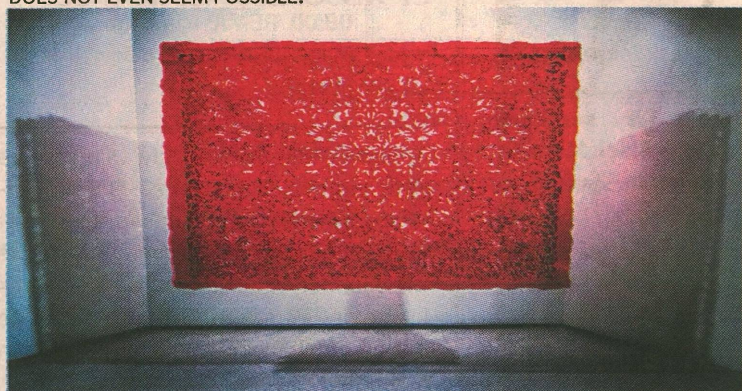
High-Tech, Haute Style



New textile exhibition
Tech-Stiles- offers something for
all fans of fabric

PETTERSEN IS ABLE TO CREATE COLORS SO VIBRANT THAT THEIR MERE EXISTENCE DOES NOT EVEN SEEM POSSIBLE.

PHOTO: CAMERON THOMPSON



CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TECH-STILES is an exhibition comprising of works from three Norwegian artists: Jon Pettersen, Ingrid Aarset and Hilde Hauan Johnsen. While the breadth of genres is as numerous as the artists themselves, they all have a common thread that ties them together: they use new technology, tools and materials to create new innovative works of fabric art.

The pieces on show are in fact representative of a larger collection that makes up an artistic development project: Future Textiles. Based out of the Academy of Art and Design in Bergen, each artist approaches the collaboration with their own unique style and genre. Jon Å. Pettersen has a small room devoted to wearable textiles- namely, shawls and throws. Ingrid Aarset exhibits sheets of fabric-laser-cut, layered one in front of the other and hanging from the ceiling. Finally, Johnsen's contribution is a sound installation involving fiber-optics.

What: Tech-Stiles
Where: Nordnorsk
kunstmuseum
When: 13.10.12
- 20.01.13

The diversity of work from the three exhibitors means that fabric fanciers of all creeds will find something that they love and something that will challenge their views on art, but it is all worth an afternoon. Pettersen's collection is a must-see for its impossibly vibrant colors; Aarset's for its mesmerizing lengths of free-floating cloth cut-out patterns; and Johnsen's for its interplay of tactile-soundscape sensations. In short, with an end date set for next year, there is no excuse not to see this exhibit.

Øyen av lyd



FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Elin Øyen Vister bringer fuglstemmer av Røst til Tromsø ved en «perfekt lyd erfaring».

JONATHAN BAUM

Elin Øyen Vister, norsk media-kunstner og lydspesialist, reiste til fuglkolonier på øy-kommunen Røst for å konservere og transportere dets akustisk atmosfære. Realisert med utstyr av høy kvalitet bringer hun prosjektet "Soundscape Røst" med dens store mangfold av naturlyder av Lofotens siste øyer til Tromsøs kunstforening.

To mørke rom, et for offentligheten og et for en intim individuell

erfaring, mørket reduserte visuelle avledninger av de besøkende og ledet konsentrasjonen til en fasinende romlig lydopplevelse. Vister begeistrer besøkende med en time fylt av sine favoritter blant de akustiske innblikkene i Røstens natur. Hennes "perfekte lyderfaring" trekker den fornuftige tilhører bort fra hverdagen. Det skaffer en tilflukt av beroligende mørke, ropende fugl, slagende vinger, gurglende vann og brusende hav.

Utstilling kan besøkes fra 19. Oktober til 4. November 2012

kunst på campus

Jim Bengston

—Jeg søker scener fra verden som den er, fra dens eget teater, sier Jim Bingston.

Dette utsagnet er i dobbel forstand treffende for bildet Cleanup. Det forteller om Bengstons arbeidsmåte: Motivet er ikke iscenesatt, men fanget opp på en av fotografens byvandring, og er et eksempel på den klassiske fotografiske genren "street photography". Samtidig treffer sitatet fotografiets teatral karakter: Den unge kvinnen som støvsuger en butikkmonter er bokstavelig talt selv på utstilling, utlevert til vårt blikk.

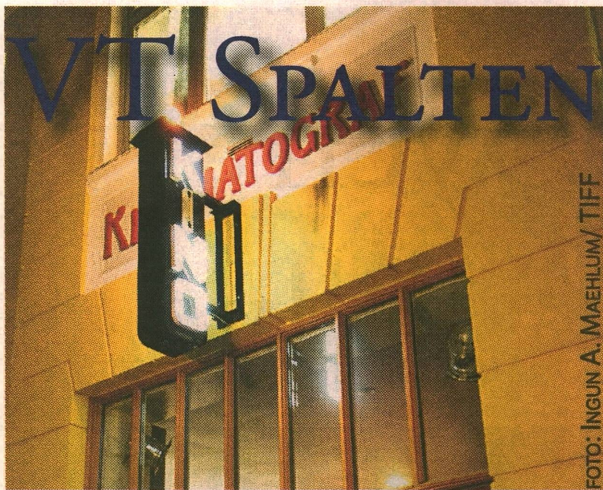
Hun fremstår på et vis som et studie-objekt, og bildet inngår dermed i en tankevekkende dialog med den faglige virksomheten i psykologiføyen, der det er plassert. En dagligdags og triviell handling har her rett fått et stilisert preg, og kvinnens positur kan ligne et trinn i en nøye innøvet dans.

Fra boken: «Kunst til stede», redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch



CLEANUP, 2002, FOTOGRAFI, 110 x 165 CM

FOTO: CAMERON THOMPSON



INSOMNIA i Verdensteatret

25. oktober, 20:00

Offisiell Åpning av den 11. Insomnia Festival – Movement – Music – New Ideas.

Sähkö The Movie – Filmkonsert med Jimi Tenor og Juri Hulkkonen

SÄHKÖ THE MOVIE documents Finnish techno label Sähkö Recordings in its mid-90s prime. Best known for its sparse, ultra-minimal sound, its early releases have become a benchmark in electronic music. This 16mm film shows Mika Vainio aka √ð, Pan(a)sonic, Hertsu, and Jimi Tenor at work in the studio making tracks on their trademark custom-built analogue equipment, hand pressing limited edition vinyl releases and eardrum rupturing live performances. The movie is essential viewing for anyone with a passing interest in techno, industrial and experimental music but also the restless DIY spirit.

26. oktober 18.00

Gerard Saint. Creative Director and Founder Member, Big Active.

Big Active is a D&AD award winning creative consultancy specialising in art direction, graphic design and the select management of leading illustrators. Big Active believes in creative networks – its aim is to produce creative design and commercial art based upon ideas with an accessible common touch.

26. oktober 20:30

The space in between
Nikka & Alba G. Corral

The Space in Between, born in early 2009, is the meeting of two disciplines trying to establish a dialogue. Alba and Nikka met IDM soundscapes and abstract visual patchwork. They walked together, building internal sounds that add color to life. They visualize music and sonorize image. They walk through space narrative. Feeling comfortable between analog machines and aesthetic beats, they have pried their eyes off computer screens. Balance and

26. oktober 21:45

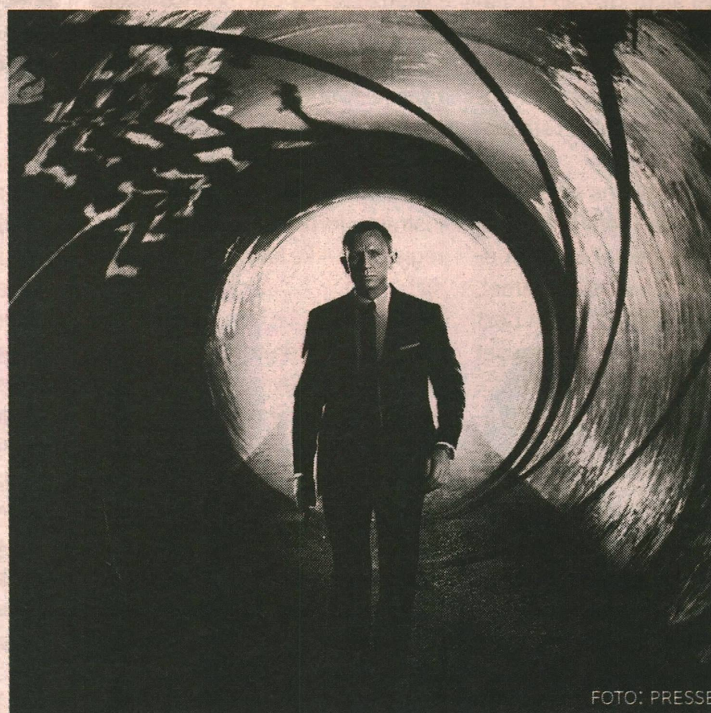
Thomas Knak (Opiate)

Thomas Knak (Opiate) is an acclaimed danish Electronica artists. Since the early days of the 1990 s, Thomas has been a key figure in both the local and international world of Electronica either compiling the ambient compilation series "Boredom is deep and mysterious" with Anders Remmer (Dub Tractor) for April Records, or via working within Future 3, System, People Press Play, being 1/2 of James Bong and 1/2 of Opto or solo as Opiate.

Thomas debut album as Opiate "Objects for an ideal home" was released in 1999 and has been considered an electronic landmark with its almost childish and naive, yet rich breakbeat manipulations, field-recordings and simple melodies. Among the people to recognize his sounds are Alva Noto, Blue Foundation, Björk, Bomb the Bass, Efterklang, Jakob Bro, Lali Puna and Oh Land resulting in collaborations with all of them.

Film-Kamp: Bond

Skyfall er det nye tillegget til Bond-serien. Film-Kamp prøver å fastslå hvilken Bond som er best og om den nye filmen har mulighet til å bli deres favoritt.



BARBARA LESZ
BARBARA.LESZ1@GMAIL.COM

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@GMAIL.COM

Barbara: Min favoritt Bond er Timothy Dalton. Jeg vet at han er en av de minst populære Bonder, men han tilsvarer mine Bond-forventninger best: sjarmerende, mannlig, farlig. I tillegg er Dalton ikke en mannssjåvinist, som er en ting jeg kan ikke tilgi Sean Connery og Roger Moore. Når det er sagt liker jeg de gamle Bond-filmer som Dr. No best, fordi de er "classy" og de spiller med konvensjoner. Hvis det ikke var for de kvinnene...

Kjetil: Mitt første møte med Bond var gjennom Brosnan og derfor er liksom han min "originale" versjon. Connery er jo den klassiske Bond og briljerte på de fleste felt. Lazenby er også en som bør huskes, selv om han bare var med i en film. Moore var for min del alt for slesk, og jeg tok aldri "tøffingen" på alvor, Dalton synes jeg rett og slett var litt kjedelig. Daniel Craig derimot, er den mest hardtslående og kulreste Bond, han oppfylder de fleste kravene.

Barbara: Oppfylder de fleste kravene? Han er så sjarmerende som en sopelime. Han er sikkert en bra actionhelt, barsk og restløs, men han er ikke en Bond for meg. I tillegg liker jeg ikke så mye at den tredje Bond bøyer i retningen av de klassiske Bond-filmer (I'm Bond, James Bond). Jeg trodde at poenget i de filmene var å gå helt imot de gamle filmene. Bond sparket rumper, avdekket konspirasjoner og brydde seg ikke om hvordan vodka martini ble tilberedt.

Kjetil: Den tredje filmen er en miks mellom gamle og nye Bond, man tar med alle de nye tøffe nyvinningene og reintroduserer den klassiske stilen. Bond er fortsatt mye mer hardtslående enn de første 20, men denne gangen er stilen også en viktig ingrediens. Casino Royale var i retrospekt kanskje en overreaksjon over megatullet som var Die Another Day, men nå føler jeg at vi er tilbake på det riktige sporet.

Barbara: Ok, jeg håper at du er rett og Skyfall snur Bond-serien på hodet. Igjen! Jeg er litt bekymret for at Bonden kan komme tilbake til den tåpelig, hollywoodiserte versjonen vi ble vant til med Pierce Brosnan filmene



Intenst fra virkeligheten

Filmen om den største kjærlighetshistorien i nordisk filmhistoriens er absolutt verdt å se

TARJEI TVEDTEN
TARJEITK@GMAIL.COM

Ingmar Bergman og Liv Ullmann. To av nordisk filmhistoriens største personligheter. Lidenskapelig kjærlighet oppstår når de treffer hverandre første gang under innspillingen av Bergmans kjente film Persona i 1964. Da var begge gift og aldersforskjellen over 20 år, men kjærlighet kan tydeligvis ikke stoppes.

Filmen tar for seg hele Ingmar og Livs historie fra første møte til Ingmars død i 2007. Den indiske regissøren Dheeraj Akolkar har brukt sekvenser fra Bergmans tidligere filmer, hvor Ullmann er skuespiller, som et bakteppe. Sammen med opplesning av personlige brev fra Ingmar til Liv, skaper dette bakgrunnen for drivkraften i filmen, nemlig de personlige intervjuene med Liv Ullmann som er det bærende gjennom hele filmen.

Liv er i personlig møte med oss. Hun forteller åpenhertig om livet med Ingmar. Den intense, første sommeren på øya Fårö i Sverige, om å bli så redd for det spesielle forholdet som oppstod i møtet mellom de to at hun reiste hjem til Norge og brøt kontakten. Om Ingmar som reiste etter henne og fikk henne til å gifte seg med ham. Hele tiden ser vi klipp fra Liv Ullmann som ung skuespillerinne i Ingmars verdensberømte filmer.

Men det er ikke bare kjærlighet som skildres. Liv snakker også om de vanskelige periodene med en psykisk voldelig Bergman som lot henne og medskuespiller Max von Sydow ligge og fryse i tredve minusgrader i en iskald båt under innspilling. Mens Bergman selv stod på kaia ikledd flere store frakker. Hans ustabile humør og enorme kontrollbehov gjorde Liv ensom i et 5 års intenst ekteskap.

Likevel følger kjærligheten dem begge to til døden. Det er svært rørende å høre Liv fortelle om hvordan hun intuitivt oppfatter Ingmars siste dag, slik at hun setter seg på et fly til hans hus på Fårö og møter ham en siste gang før hun reiser tilbake til Norge. Den samme, påfølgende natt døde han. Eller som Liv ville sagt det: Han fortsatte bare sin reise.

Grove Glassmenasjeriet



Tennessee Williams sitt debutspill ble iscenesatt på Hålogaland Teater

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Regissør Kristin Bjørn har tatt på seg oppgaven med å iscenesette en av Tennessee Williams beste teaterspill, nemlig Glass Menasjeriet. Spillet foregår i trettitalds-Amerika kjempende med økonomisk krise. En sky og delikat Laura bor sammen med mora si Amanda og broren sin Jim. Alle heltene bor i sine eteriske og nyanserte fantasiverdener.

Mora til Amanda er en tidligere «southern belle» - en representant av den amerikanske høyere klas-

sen boende i en av de sørlige statene. Hun ble forlatt av mannen sin, en selger i et telefonselskap og nå kjemper hun med økonomiske problemer og lider av redusert status.

Mest vellykket i Bjørns iscenesetting var Bernt Bjørn som Tom «Shakespeare» Wingfield. Hans Jim er mangfoldig nok. Hans sårbarhet, forvirring og frustrasjon vises best i scenen der han kommer beruset hjem og betror seg til Amanda. Bjørns helt var også minst overdrevet.

Julia Bache-Wiig virket som en perfekt Laura med sitt ansikt av porselensdukke- og sårbarhet. Det

samme gjelder Guri Johnson som potensielt passet bra til Amandas rolle. Dessverre så jeg ikke så mye nyanse hverken i opptreden eller i de andre elementene av spillet. I skuespillerinnes forsvar kan jeg si at det virket som om de var dårlig instruert, fordi det visste som om regissøren ikke fikk fram sitt potensial.

Et av spillets største fordeler er Williams bruk av symboler. Det mest tydelige er Lauras glassfigurer: jenta tilbringer tiden med å passe på glassfigursamlingen sin. Sin skjøhet, finfølelse og måten de gjenspeiler lyset angir tonen for hele spillet. På HT ble de byttet ut med

grove gipsfigurer glødende i mørkheten. Dessverre var hele stykket som disse gipsfigurene: banale, overdrevet og ikke berettiget.

Glass Menasjeriet ble iscenesatt som en komedie, det kunne ha virket, men Bjørns versjon mistet helt sin nyanse. Laura er barnslig og mora hennes er høylytt. Det er nesten ingenting igjen av en sårbar jente og en aldrende «southern belle». Jeg ropte nesten høyt da Laura hoppet på Jim - for de som har lest spillet er dette helt malplassert. En annen ting er ropende Amanda. En sånn oppførsel passer ikke til en veloppdragen dame.

Lyd- og lysdesign var kanskje mest vellykket. Den første låten, som imiterte lyden av glass var godt gjennomtenkt. Williams spill er basert på nøyaktig, nyansert opptreden, lyd- og lysdesign og scenografi og dialoger. Spillet kan bare virke bra om alle elementene er i godt samspill. Dessverre vellyktes spillet ikke denne gangen.

Hva: Glassmenasjeriet
Hvor: Hålogaland
Når: 11. oktober
- 10. november

Tromsø danser i rytmer av Jorggáhallan

RadArt og Rådstua Teaterhus presenterte høstens første gjestespill: Jorggáhallan. Denne forestillingen forlot ingen uberørt.

OLGA SHAVRINA
MAILMESOON@LIST.RU

Hva ligger mellom kaffekoppen og drivende dans? Hva slags bevegelser var tradisjonelt brukt av samene ved bålet, i brylluper og åndelige møter? Hvordan kan en reflektere over disse bevegelser og finne ut en måte å introdusere dem innenfor rammene av moderne dans i dag? Dansekunstner Elle Sofe Henriksen fra Kautokeino tok utfordringen av disse spørsmålene og besøkte rundt et titalls hjem hos en eldre generasjon samer for å finne ut mer om hva samisk dans er. Denne undersøkelsen ble et grunnlag for å lage en helt ny danseforestilling sammen med Semen Bolshunov, en danser fra Russland. To måneder med hardt arbeid og mye trening resulterte i denne veldig spesielle forestil-

ling som Tromsøs innbyggere kunne nyte på søndag kveld.

—Som kjent har de ikke mye dans blant samene, men noe er det. Det noe fanger min oppmerksomhet, forteller Elle Sofe. Hun beskriver Jorggáhallan som et møte mellom gammelt og nytt bevegelsesmateriale, personlige tolkninger og en reise i tid og rom. Elle Sofe også stresser at i denne forestillingen har hun glede av å jobbe med en ikke-profesjonell danser. Hun sier at det er en veldig verdifull opplevelse for at —ikke-utdannede dansere er veldig ekte og menneskelige; de er bare seg selv.

Semen Bolshunov kommer fra et lite samisk samfunn på Kola-halvøya, Russland. Han har danset i ni

år i sfære av tradisjonelle og stiliserte danser, men han er ikke en utdannet danser og har mange andre interesser som reindrift, håndverk og turisme. Nå til dags studerer han samisk språket i Kautokeino.

—Jeg er veldig glad i jobbe med Elle Sofe, forteller Semen, —det er spennende å oppleve kulturen av våres naboer samene. Vi er alle like, men på samme tid, er vi alle forskjellige. Det er viktig å vite om hverandres kultur fordi vi er ett folk.

Jorggáhallan har gjort en stor inntrykk på publikum ikke minst på grunn av den måte forestillingen ble organisert på. Alle gjester ble møtt med kaffe og kake som ble servert før og etter forestillingen



FOTO: OLGA SHAVRINA

og skapte en vennlig og avslappet atmosfære.

—Jeg hadde ingen forventninger da jeg kom hit. Jeg visste ikke hva det skulle være. Nå kan jeg si at det var kjempeartig. Jeg likte at publikum ble veldig engasjert i forestillingen. Det var ganske uvanlig, forteller Maahke Bransfjell, en student på UiT i Økonomi, om Jorggáhallan.

Elle Sofe sier at hun er fornøyd med hvordan forestillingen gikk og legger vekt på at hun er glad at den gjennomføres i Tromsø. —Tromsø er et kultursenter i Nord. Det er et helt perfekt sted

for denne forestillingen, sier Elle Sofe. Vi håper å se Jorggáhallan og andre danseforestillinger laget av Elle Sofe Henriksen i Tromsø i framtida! For mer informasjon og program av forestillinger se på nettsiden til Elles produksjons-selskap Johtti Kompani.

Hva: Jorggáhallan
danse forestilling
Hvor: RadArt og
Rådstua Teaterhus
Når: 14. oktober

CoD Off!

Good news! You'll never have to pay for a first-person-shooter ever again.



FOTO: PRESSE

JOE COLLINS
CHOCONUTJOE@YAHOO.CO.UK

At the very least, you can stop wasting all your money on those terrible Modern Warfare clones. The universe has finally given us a free-to-play shooter that doesn't suck.

Well, ok, there are a few decent free shooters out there, and a few more on the horizon. But, to my knowledge, none of them really feel like direct competitors with the countless Call of Duty clones. Games like Tribes or Team Fortress 2 have such wildly different gameplay that they could never really tap into the same market as CoD.

Blacklight:Retribution, on the other hand, just might. While it would be unfair to call Blacklight a CoD-clone (it's a lot more besides), it does feature the ironsights, levelling up and high speed, claustrophobic gameplay that characterize the CoD games. Moreover, it does all that without any of the bloat and poor design

that inevitably accompany every CoD release. And it's free.

The game itself is set in the near-future, which gave the developers a plausible excuse for including big, stumpy, Avatar-style mechs in the game. Mechs are unlocked mid-match by getting kills. Unlike CoD's killstreak system however, the mechs are sufficiently well-balanced that they don't ruin matches by giving a disproportionate advantage to one player. Mechs may be stumpy killing-machines, but they can't capture objectives-making their use a tactical choice rather than an automatic "Press here to win" button.

The near-future setting has also allowed the developers to dispense with real-world weapons and tech. You'll find no M16s and AK-47s here. Instead, the game effectively allows the player to create their own weapons to suit their play-style. Receivers, muzzles, barrels, magazines, scopes and stocks can all be mixed and matched, each choice subtly altering a gun's handling characteristics. Guns have an impressive

number of stats- 13 in total- so getting your weapon set up just right quickly turns into an all consuming compulsion.

At the time of writing, Blacklight: Retribution has 8 different game modes and 9 different maps, although the game seems to update fairly regularly, so those numbers will no doubt increase over time. The maps themselves are both well designed and varied. During my time spent with the game I failed to uncover any obvious exploits, and the layout of the maps generally precludes excessive camping.

As with all free-to-play games, Blacklight: Retribution will happily take your money if you let it. Players can pay money to unlock new equipment faster, as well as the chance to buy themselves the usual selection of purely cosmetic items. The game economy struck me as being exceptionally well-balanced. A free player can happily compete fairly with a paying player, and I couldn't find any obvious pay-to-win items.

There are plenty of reasons to be excited about Blacklight: Retribution. The mere existence of the game shows the redundancy of Activision's business model with the Call of Duty franchise. Why pay €100 for a new CoD game and its many map packs twice a year when you can play something better for free? Why indeed

Title: **Blacklight: Retribution**
Genre: **First-person shooter**
Developers: **Zombie Inc.**
Price: **FREE on Steam**

bok anmeldelse

Tittel: **Bjartmann**
Forfatter:
Øystein Runde
Forlag:
Jippi forlag

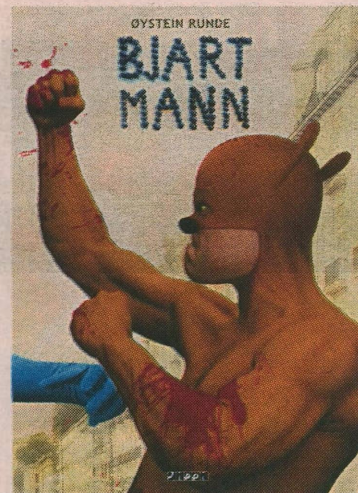


FOTO: PRESSE

Simpelthen – Bjartmann

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Letter du etter historier som mikser virkelighet med fantasi? Har du distanse til deg selv? Liker du spøker som ikke er politisk korrekte? Vi har noe for deg!

Bjartmann – ukonvensjonell tegneserie fylt med sarkasme, overdrivelser og svart humor. Tegneserien består av korte fortellinger og et sentralt punkt er selvfølgelig Bjartmann, en selvstendig tilværelse som deltar i mange groteske situasjoner i forskjellige romtider. Eksempler på dette er "BjartMax BjartManus om krigen", "Bjartmann på Mars" eller "Bjartmann testar fastlegeordninga".

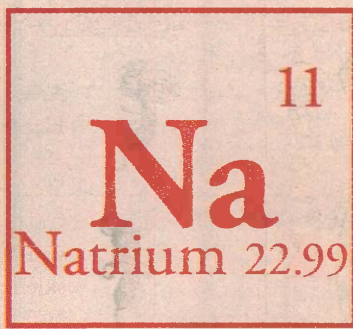
Runde håner på denne måten tysk-norsk historie, de tjukke, nasizme, forskjellige nasjonale egenskaper og sågar kildesortering. Samtidig peker han på viktige nyanser som ikke bare gjelder historien, men også tilhører hverdagen. Omstridte eller mer usynlige og stille emner.

Runde presenterer en interessant strek og et bredt overblikk av motiver. Dessuten inviterer han oss andre til å framstille våre egne Bjartmenn, for å tilføre denne verden surrealisme og ironi. Mine hjertelige anbefalinger!

Kjemien rundt oss



BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO



Mange har sett fresende biter av natrium frese rundt i et begerglass med flammer og sprut, samtidig har vi mennesker rundt 100 gram natrium i kroppen

Det er altså det rene natrium-metallet som er utrolig reaktivt, i sin søken etter å få gitt fra seg et elektron vil natrium kunne reagere med vann (og mye annet). Prosessen frigir hydrogen-gass (som antennes på grunn

av varmen som utvikles) og gjør løsningen basisk. I luft dannes oksidet hurtig, slik at man ikke får se den sølvhvite fargen som metallet har. Metallet er også mykt, og kan skjæres med en vanlig smørkniv.



Men det er nok natriumklorid (NaCl), bordsalt, som flest av oss har et forhold til. Natrium danner en rekke stabile kjemiske forbindelser (primært salter), og både mennesker og dyr er avhengige av natrium i motsetning til planter som ikke skal ha for mye salt.

Sammen med kalium driver natrium mange av prosessene i kroppen vår, slik som overføring av nerveimpulser. Vi trenger omkring et halvt gram natrium hver dag, men i vårt kosthold med mye salt er det veldig sjeldent et problem. For mye natrium er også ugunstig, og kan gi høyt blodtrykk og forgiftningssymptomer.



FOTO: BY THEGIANTVERMIN (FLIKR.COM; CREATIVE COMMONS)

Plumbo, består i stor grad av natriumhydroksid, og her er det primært hydroksidet som er aktivt og løser opp fett og proteiner. Men natrium brukes også med fettsyrer for å lage såper, og tradisjonelt ble såper lagd med å koke dyrefett i natriumhydroksid.

Natron er trivialnavnet for natriumhydrogenkarbonat, og brukes som hevemiddel i bakst. Når det varmes opp frigjøres gassen karbondioksid slik at det dannes bobler i deigen. I bakepulver inkluderes det også en syrekomponent slik at prosessen delvis skjer uten oppvarming i tillegg.

mat

Gazpacho

GEMA LOPEZ

- 10 oz of bread
- 21 oz. of tomato
- 2 cloves of garlic
- 2 onions
- 2 red and green peppers
- 1 cucumber (optional)
- 7 tablespoons of oil
- 2 tablespoons of vinegar
- 1 1/2 tablespoon of water
- Cumin (optional)

Soak the bread in water; once soaked, remove from water, then squeeze the water from the bread

Wash and chop the tomatoes

Peel the garlic

Peel and chop the onion

Rinse the pepper, deseed, and chop coarsely

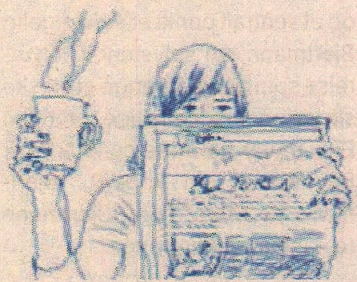
Peel and chop the cucumber

Using a mortar (or blender), mash the cumin, the garlic, soaked bread, chopped onion, the chopped tomato, the oil, the vinegar, and the salt. When mixed add very cold water to everything. Add salt and strain it. Keep it in the fridge until served.

Serve with the tomato, the cucumber, the pepper and the toasted bread cut to dices.



kulturredaktøren anbefaler



KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

ILLUSTRATION: JOSHUA HANGER

INSOMNIA
Official opening Sähkö – The Movie with Jimi Tenor and Jori Hulkkonen LIVE
Hvor: Verdensteatret
Når: 25.10.2012, 20:00

Sähkö The Movie, er en dokumentar om finsk techno musikk, Sähkö Recordings, best kjent for deres ultra-minimale stemme. Jeg ville fulgt det som står på INSOMNIA sin side: The movie is essential viewing for anyone with a passing interest in techno, industrial and experimental music, but also for the restless DIY spirit. Det er en fantastisk måte å starte INSOMNIA!

INSOMNIA
Gus Gus [Reykjavik]
Sted: Driv
Dato: 28.10.2012

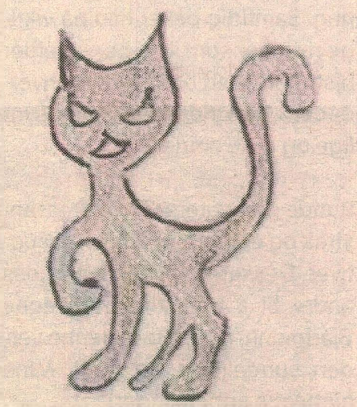
Gus Gus kommer fra Island. Det er tydeligvis ikke mulig at et band som kommer fra Island og er et dårlig band (i hvert fall ikke som jeg vet). Gus Gus sitt nyeste album er Arabian Horse, som er et dance-pop album: reminiscent of early 90's house music as well as of urban soul, à la Massive Attack. De varmer sikkert opp atmosfære på årets INSOMNIA festivalen.

INSOMNIA
Røyksopp – DJ-set [Tromsø-Bergen]
Sted: Driv
Dato: 28.10.2012, 01:15

Closing the gap between clubbing and mixed martial arts, Røyksopp has, over the past years, brought their fine-tuned fighting skills to the decks. Continuing their legacy as musical innovators within the field of Dj-ing, their shows have compromised the safety of clubbers all the way from Storsteines to Ibiza. If there ever has been a good reason to wear your black belt on the dance floor, this is it. (from: insomniefestival.no)

HALLOWEEN ISU
Sted: Driv
Dato: 03.11.2012, 23:00

Yay! Det er mye å gjøre i Tromsø før Halloween. Jeg anbefaler Halloween partyet på Driv. Dette er en internasjonal fest, så du kan møte andre fantastiske beist og andre fryktelige monstre fra hele verden. Kanskje du kan bli venner med en mummy eller Freddy Krueger? Bare kom og ha det gøy med ISU Tromsø!



missed connections

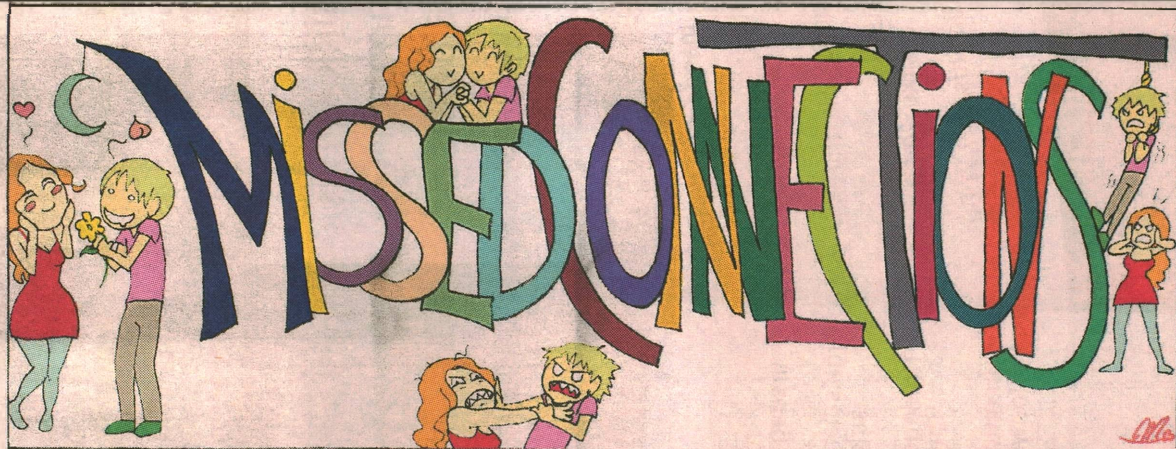


ILLUSTRATION: MANON COURTAUX

To the sexy batgirl I saw outside Driv: I wish you'd let me nestle against your tangled body fur while you gnaw at my ear with your pointy little teeth. I've always kind of had a thing for bats.

Dear Mom: Maybe for Halloween this year you could dress up like someone who isn't falling down drunk by 8pm every night?

To the fat guy wearing an orange sweater: UiT campus, three days ago. Newsflash buddy- you look like an obese pumpkin in that thing! If you don't watch out somebody's gonna carve your ass and stick a candle down your throat!

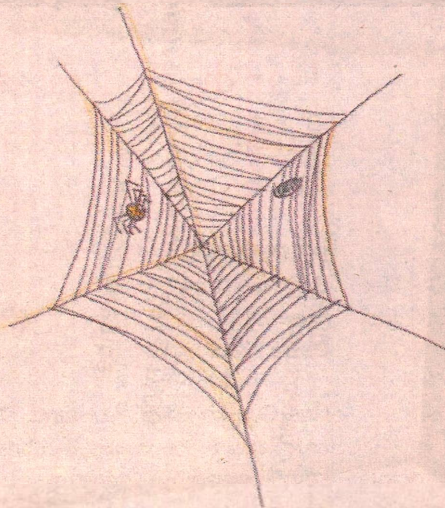
Ghost that inhabits Orndalen student hostel: Oh my god, only Orndalen would have a ghost that has loud, gross-sounding sex in the next room when I'm trying to have company over. It's bad enough that I have my stupid roommates to deal with!

HALLOWEEN PARTY
Lør. 27. okt.
Tema HOLLYWOOD
NEDENTIL | 21:00

ISU HALLOWEENPARTY
Lør. 03. nov
DJ- Jonas Evensen
DRIV | 23:00

LLH HALLOWEENFEST
Lør. 27. okt | 21:00
HANSENS SPISEBORD

HALLOWEEN
I BYEN



HALLOWEEN ILLUSTRATIONS: SIMONE MEYER-KRISTENSEN

utroscope

**Aries**

Happy Halloween Aries! You suck!

**Taurus**

Costume idea: giant toothbrush, with your face nestled in giant bristles. It'll be skjempe awesome!

**Gemini**

Halloween is a hard time for you Gemini... it's tough when you have absolutely no balls and just the thought of a scary vampire costume sends you running crying to mommy. Sigh.

**Cancer**

The balance of your bank account is scary. No terrifying!

**Leo**

Your boyfriend can't wait for this time of year. You're so ugly even that "rotting zombie" mask is an improvement. Next thing you know he's going to try and get you to wear it during sex.

**Virgo**

Costume idea: slutty Northern Lights.

**Libra**

Even a thirsty vampire wouldn't get near that neck Libra! Take a shower!

**Scorpio**

Scary Halloween movie to watch Scorpio: The Exorcist. Watch for hidden signs that this fate might happen befall you.

**Sagittarius**

It's a good time to look into a career as a witch. In fact, all those nasty Yugoslavian recipes handed down throughout your family for "stews" made of chicken necks and caterpillar legs might just come in handy after all.

**Capricorn**

Eat lots of candy this Halloween Capricorn! As if you're not fat enough...my god.

**Aquarius**

Costume idea: "zombie UiT professor". If you're having trouble visualizing this I have a couple history teachers I can introduce you to.

**Pisces**

Only you would be lame enough to sit at home on Halloween night writing poetry to the moon. Actually, everyone at that party was just glad you didn't show up.

ILLUSTRATIONS: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

journalister
anita finne
anja striberny
bjarte aarmo lund
doris schächter
henrik vikeby

johanna laue
kirsti wester amundsen
kjetil engh aasen
lyonel dominique perabo
natalia mazur

shanley swanson
sylwia rezulak
tarjei tvedten
thea vinge
tosia chomicz
vladimir mihajlovic

fotografer
francesco fiore
ivonne wilken
juan pablo hernández
quintero
kirsti wester amundsen
philippe plaga
tina derakshan

illustratører
andre werner hansen
ha anh tran
natalia mazur
simone meyer-kristensen

the Utopia Calendar

Your source of information about what happens in Tromsø.

film musikk kunst
teater annet driv
insomnia tromsø
kirkefestival ISU
events

mandag 23. oktober
photo exhibit - Yakuita, uit bilotek, 17:00

mandagsrock, driv cafe, 19:00
lux aurumque, tromsø domkirke, 20:00
tinnitus, driv, 21:00

tirsdag 30. oktober

Orgelsafari, Tromsø Domkirke, 18:00
Tirsdagslounge, Driv Cafe, 19:00
Er fremtiden i nord fossil eller fornybar?, Driv, 19:00

onsdag 31. oktober

...Men sidan no dette orgelet likevel står her...,, kroken tommy tokyo, driv, 21:00

torsdag 01. november

cancer awareness day: movie "50/50", teo rm 6.222 kino, 14:00
pelléas og mælisande muziekthatre, rådstua teaterhus, 19:30
John scoffield trio, driv, 21:00

fredag 02. november

musikalske perler med tromsø kammerorkester, tromsdalen kirke, 17:30
konservatorietkonser, elverhøy kirke, 20:00
fredagsquiz, haakonscene, 19:00
fredagsvors, driv æ, bastard bar, 22:00
midnattskonser, tromsdalen kirke, 23:30

lørdag 03. november

lørtelett, kroken kirke, 17:00, 19:00
halloween party, driv, 23:00
midnattskonser, tromsdalen kirke, 23:30

søndag 04. november

sportssøndag, driv, hele dagen
misa criolla med mollis, tromsø domkirke, 19:30

torsdag 25. oktober

alex zubkerman, kurant, 19:00
tromsø kammerorkester, figuras byllup, kulturhuset, 19:30
nordøst-nordvest, kulturhuset, 20:30
the night of the storyteller quartet, nedentil, 21:00
Jabba the butt, bastard bar, 22:00
Insomnia festival, see program at page 29

fredag 26. oktober

fredagsvors, driv
shameer nyland all, emilla skarnlyte and orjan amundsen, kurant, 18:00
fruen fra havet, kulturhuset, 19:00
play it again, café des beaux-arts, 21:00
shonen knite, bastard bar, 22:00
insomnia festival, see program at page 29

lørdag 27. oktober

maria dorothea schraffenholz and hågen magnus kristiansen, kurant, 18:00
åpningsskonser: duruffés requiem, tromsdalen kirke, 19:30
utstillingåpning yngre olsen søbbø, tromsdalen kirke, 20:30
party/lørdag, driv, 23:00
insomnia festival, see program at page 29

søndag 28. oktober

sportssøndag, driv, hele dagen
movie night, teo rm 6.222 kino, 14:00
sigvart dagsland, tromsø domkirke, 19:00

mandag 05. november

mandagsrock, driv, 19:00

tirsdag 06. november

tirsdagslounge, driv cafe, 19:00
dreamcatcher, driv, 19:00
jam, klaus ellenhusen holm, m komp mingus ah uhml, nedentil, 20:00
barack obama eller mitt romney – valgvake, driv, 23:00

onsdag 07. november

studentquiz fro dummies, driv cafe, 19:00

torsdag 08. november

photo slideshow/video contest, auditorium 2, 16:00

for an updated calendar of all the cultural events, go to our website

utropia.no